

Niårsplanen
2022 - 2031

En samling budskap fra
Det Universelle Rettferdighetens Hus

Bahá'í
FORLAG

Bahá'í Forlag
april 2022
ISBN 978-82-90224-83-2 (trykt)
ISBN 978-82-90159-86-8 (PDF)

www.bahaiforlag.no

NIÅRSPLANEN

2022 - 2031

Ved riðván i ár beskrev vi hvordan bahá'í-verdenen i løpet av et kvart århundre gjennomgikk en forvandling som ga det en kapasitet man ikke hadde drømt om, til å lære, til å vokse og til å tjene menneskeheten. Men hvor lysende denne periodens prestasjoner enn var, så må de overstråles av det som skal komme.

–Det Universelle Rettferdighetens Hus, riðván 2021

INNHOLD

(1) 25. november 2020	1
Til verdens bahá'íer	
(2) Ridván 2021	7
Til verdens bahá'íer	
(3) 25. november 2021	23
Til vennene samlet i Det hellige land for å markere hundreårsminnet for 'Abdu'l-Bahás bortgang	
(4) 27. november 2021	27
I anledning hundreårsmarkeringen av 'Abdu'l-Bahás bortgang	
(5) 1. desember 2021	33
Til verdens bahá'íer	
(6) 30. desember 2021	35
Til konferansen for de kontinentale rådgivernemnder	
(7) 1. januar 2022	63
Til alle nasjonale åndelige råd	
(8) 3. januar 2022	69
Til hjelperådsmedlemmer over hele verden	
(9) 4. januar 2022	73
Til verdens bahá'íer	
Bahá'í-troens utvikling – kart	77

1

25. NOVEMBER 2020

TIL VERDENS BAHÁ'ÍER

Inderlig elskede venner!

Vi hilser dere med overmåte stor hengivenhet på denne spesielle 1.1 dag, en anledning som bringer tanken hen på Paktens kraft, denne kraft som «pulserer i den betingede verdens legeme» og smir varige kjærlighetsbånd mellom de troende. I månedene etter riðván har vi sett bevisene på denne dynamiske kraft i den forente aktiviteten hos Bahá'u'lláhs tilhengere, som blir så dyktig ledet av Sakens institusjoner i hver verdensdel og hvert land, mens vennene overalt har søkt å imøtekomme en lidende verdens behov med karakteristisk oppfinnsomhet og besluttsomhet. Deres utholdende og faste oppmerksomhet overfor velferden for dem som er rundt dere, vedvarende gjennom alle vanskeligheter, har fylt oss med store forhåpninger. Men det er ikke til å undres over at på noen hold er håp blitt en bunnskrapt ressurs. Verdens folk innser stadig klarere at de forestående tiår vil komme til å by på utfordringer som er blant de mest foruroligende som menneskeslekten noensinne har måtte møte. Den nåværende globale helsekrisen er bare én slik utfordring, der det ennå er ukjent hvor alvorlige kostnadene vil bli med tanke på liv og levebrød; deres innsats for å bistå og støtte hverandre så vel som deres søstre og brødre

i samfunnet som helhet vil det avgjort være behov for å holde ved like, og noen steder å utvide.

- 1.2 Det er mot denne bakgrunn av de rasende uvær som pisker inn over menneskeheten, at Sakens ark er i ferd med å begynne en serie av planer som vil føre den inn i bahá'í- æraens tredje århundre og i betydelig grad styrke bahá'í-samfunnets evne til å realisere troens samfunnsbyggende evner. Som dere er klar over, vil denne første planen som innleder denne nye serien, vare bare ett år. På steder der omstendighetene hindrer nasjonale samfunn i å opprette så mange intensive vekstprogrammer før ridván 2021 som tilsiktet, vil disse tolv månedene utvide tiden som er tilgjengelig til at de kan gjøre det. Overalt hvor vekstprosessen allerede er intensivert, vil året i mellomtiden bli en anledning til å befeste det som er oppnådd i løpet av innværende plan, samtidig som man pleier de forutsetninger som er nødvendige for å ønske større og større antall sjeler velkommen inn i favnen til et samfunn som er anerkjent for sitt mot og sin utadskuende orientering. På nasjonens, regionens og områdets nivå venter vi at beviselig sterke samfunn hjelper dem som har vunnet mindre erfaring. I denne årsvarige innsatsen må hvert samfunn gjøre bruk av alt det ubrukte potensial det måtte besitte og søke å overvinne eventuelle hindringer som hemmer dets vekst, og på den måten forberede det på de kommende krav. For det er innenfor rammen av et blomstrende samfunn, særlig et sentrum for intens aktivitet i en landsby eller et nabolag, og der hvert element i planens rammeverk gis påkrevet oppmerksomhet, at disse elementene tydeligst henger sammen og forbindes med hverandre og dermed mangedobler samfunnets krefter på handlingsområdet.
- 1.3 I tillegg til å sørge for fremgang innen områder alle steder vil den kommende plan være et år for dyp refleksjon over 'Abdu'l-Bahás liv og over styrken i Pakten som han var Midtpunktet for, samtidig som samfunnet gjør seg rede til å minnes hundreårsdagen for hans

bortgang. Markeringen av denne årssdagen vil uten tvil anspreke både enkeltpersoner og samfunn til å grunne over betydningen av dette uendelig gripende øyeblikk da han som var Guds Mysterium, forlot denne verden. Bahá'íene i datidens æra ble ved hans bortgang fratatt en skikkelse som var gjenstand for deres glødende kjærlighet og lojalitet; for de trofaste i denne tidsalder forblir han uten motstykke: en fullkommen legemliggjørelse i ord og gjerning av alt som hans Far lærte, den som ble «forkynt, forsvart og rettferdiggjort» gjennom Bahá'u'lláhs Pakt. Vi er oss bevisst at det kommende år også vil markere et århundre etter at hans Testament – dette «skjellsettende», «historiske», «udødelige» dokument – «opprettet, skisserte særtrekkene for og igangsatte prosessen for» den administrative orden, «selve mønsteret for den guddommelige sivilisasjon som Bahá'u'lláhs allmektige lov er ment å opprette på jord». Denne «enestående» og «guddommelig unnfangede» orden, denne «mektige administrative struktur», var av sin opphavsmann blitt utformet for å bevare Pakten for all fremtid og for å kanalisere Sakens åndelige krefter. Det vil derfor være klart at neste år vil Paktens dag, nøyaktig tolv måneder fra nå av, være spesielt betydningsfull. Vi ber nasjonale åndelige råd avgjøre hvordan hver av disse to datoene, som inntreffer så tett sammen, kan markeres, under hensyntagen til de rådende forhold i deres land.

I Det hellige land fortsetter hele tiden flittige forberedelser for markeringen av hundreårsminnet for 'Abdu'l-Bahás bortgang på en sammenkomst der man håper representanter for nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd vil være til stede. På tilsvarende vis legges det allerede planer for konferansen for kontinentale rådgivernemnder og hjelperådsmedlemmer, som vil sammenfalle i tid, i januar 2022, med at ett hundre år er gått siden Mesterens Testament ble opplest. Forholdene i verden kan selvsagt kreve forandringer i planene som legges for disse samlingene ved Bahá'í Verdenssenter. Men uansett hva som skjer, så nærer vi ingen tvil om at de anstrengelser som gjøres i lokale samfunn verden over for på behørig vis å markere

‘Abdu’l-Bahás bortgang og hedre Paktens dag i dette kommende hundreårs-år, vil bringe til veie den drivkraft som skal til for å gå i gang med det etterfølgende stadium i Guds mindre plan, alt mens forsynet driver utviklingen av hans større plan fremover i samsvar med hans ubestridelige forordning.

- 1.5 Drivkraften som avgjort vil bygge seg opp ved hver etterfølgende syklus i Etterårsplanen, vil bli ytterligere forøket ved utgivelsen av to filmer. Den første av disse, som vil bli tilgjengelig i tide for hundreårs-markeringen, vil være et portrett av personen ‘Abdu’l-Bahá. I tillegg til å være en hyllest til hans liv og virke vil den undersøke hvordan han ved å kjempe for menneskehetens enhet i ord og gjerning presenterte en utfordring for tidens stivnede antagelser og fordommer og ansporet en foreningsprosess som fortsetter til denne dag. En film nummer to vil komme kort tid etter den første og reflektere over forløpet av formingstidens første hundre år, sett fra toppen av de høyder som bahá’í-samfunnet har besteget, og hvorfra det nå kan rette blikket mot nye horisonter.
- 1.6 Betydningen av de anledninger som markeres i løpet av Etterårsplanen, vil gi den en enestående karakter, vil forsterke arbeidet som gjøres i områder og gjøre dette ene år til den ideelle forberedelse for den globale innsatsen som vil følge. Med en følelse av glede fylt forventning kunngjør vi at bahá’í-verdenen ved ridván 2022 vil begynne på en Niårsplan. Dens krav og tiltak vil bli fremlagt på en senere dato, men dens varighet gir en umiskjennelig antydning om det omfattende perspektiv som den vil by på. Om Gud vil, kommer den til å innvarsles ved at det sammenkalles til en serie konferanser holdt i løpet av måneder rundt om på kloden.
- 1.7 Så langt det lar seg forutse, er dette den kurs som bahá’í-samfunnet vil søke å følge. For nåværende tilskynder vi dere til nok en gang å sette kreftene inn, med fokus på oppdraget som befinner seg umid-

delbart foran dere. Vi er uhyre tilfredse over å se den forvissede ro som Det Største Navns samfunn under alle forhold har søkt å by det guddommelige legemiddel frem med, særlig i løpet av denne perioden da samfunnets etablerte livsmønstre er blitt forstyrret og så mange står overfor farer av ulike slag. Likevel må vennene vokte seg for å bli trukket inn i den i siste instans fruktesløse konflikt og strid som preger så mye av diskusjonen rundt samfunnsforholdene, eller – måtte himmelen forby det – tillate samspill av denne typen å trenge inn i samfunnets samtaler, selv enn så flyktig. Likevel bør en slik årvåkenhet fra deres side for å unngå splid og ikke bli innviklet i samfunnets kontroverser, under ingen omstendigheter bli tolket som manglende interesse for denne tids mange presserende anliggender. Langt derifra. Dere er av de mest aktive og flittige blant dem som ønsker menneskeheten alt godt. Men uansett om det skjer gjennom deres virke eller gjennom deres ord, så ligger verdien av deres bidrag til sosial velferd først og fremst i deres faste beslutsomhet om å skulle oppdage det verdifulle enhetspunkt der kontrasterende perspektiver overlapper hverandre, og som stridende folkeslag kan vokse sammen rundt.

Mindre enn to fulle sykluser gjenstår av inneværende Femårsplan – 1.8 faktisk av den nåværende serien av planer som ble innledet i 1996. I disse avsluttende måneder vil vi uten tvil be inderlig på deres vegne i våre bønnfallelser ved Den hellige terskel. Måtte det lykkes dere å gi håp til dem som ikke vet hvor de skal finne det i en forvirret og villrådig verden som så sterkt mangler den enhet som dere, gjennom deres hjertebårne hengivenhet overfor Pakten, i så slående grad gir til kjenne.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

2

RIDVÁN 2021

TIL VERDENS BAHÁ'ÍER

Inderlig elskede venner!

De siste ord i et høyst minneverdig kapittel i Sakens historie er nå blitt 2.1 skrevet, og vi blar om til neste side. Denne ridván markerer slutten på et uvanlig år, på en Femårsplan og på en hel serie av planer som begynte i 1996. En ny serie av planer kaller, med det som tegner til å bli tolv betydningsfulle måneder som tjener som forspillet til en niårig innsats som vil begynne ved neste ridván. Foran oss ser vi et samfunn som raskt er blitt sterkere og er rede til å ta store skritt fremover. Men det må ikke råde noen illusjoner om hvor store bestrebelser som måtte til for å nå dette punktet, og hvor hardt tilkjempet de innsikter var som ble innvunnet underveis: De lekser som er lært, vil forme samfunnets fremtid, og beretningen om hvordan de ble lært, kaster lys over det som vil komme.

Tiårene frem til 1996, som var rike på fremskritt og egne innsikter, 2.2 hadde ikke etterlatt noen tvil om at store antall mennesker i mange samfunn ville være rede til å tre inn under troens banner. Selv så oppmuntrende som tilfeller av innmelding i stor skala var, utgjorde de likevel ikke en bærekraftig vekstprosess som kunne bli dyrket i ulike

settinger. Samfunnet sto overfor dype spørsmål, som det på den tid ikke hadde tilstrekkelig erfaring til å kunne gi fyllestgjørende svar på. Hvordan kunne anstrengelser med sikte på utvidelse fortsette hånd i hånd med befestelsesprosessen og løse den langvarige og tilsynelatende uhåndterlige utfordringen med vedvarende vekst? Hvordan kunne man oppreise individer, institusjoner og samfunn som ville være i stand til å omsette Bahá'u'lláhs læresetninger i handling? Og de som ble tiltrukket til læren, hvordan kunne de bli foregangsmenn i et globalt åndelig foretagende?

- 2.3 Slik hadde det seg at et bahá'í-samfunn som fortsatt kunne telle tre Sakens Hender i sine fremste rekker, for et kvart århundre siden ga seg i kast med en Fireårsplan som skilte seg ut fra de tidligere ved sitt fokus på ett eneste mål: en betydelig fremgang i prosessen med inntreden i skarer. Dette mål kom til å definere den serie av planer som fulgte. Samfunnet var allerede kommet til å forstå at denne prosessen ikke bare besto i at anselige grupper tilsluttet seg troen, og at den heller ikke ville dukke opp spontant. Den innebar formålsrettet, systematisk, akselerert utvidelse og befestelse. Dette arbeidet ville kreve informert deltagelse av svært mange sjeler, og i 1996 ble bahá'í-verdenen kalt til å ta imot den veldige pedagogiske utfordringen som dette innebar. Den ble kalt til å opprette et nettverk av opplæringsinstitutter fokusert på å skape en økende strøm av individer utstyrt med de nødvendige kapasiteter til å holde vekstprosessen ved like.
- 2.4 Vennene gikk i gang med denne oppgaven i bevissthet om at de, sine tidligere seire på undervisningsfeltet til tross, åpenbart hadde mye å lære om hvilke kapasiteter man skulle tilegne seg, og – særdeles viktig – hvordan man skulle tilegne seg dem. På mange måter ville samfunnet lære ved å handle, og de lekser det lærte, ville til sist – når de først var blitt rendyrket og foredlet ved å bli anvendt i ulike settinger over tid – bli innføyd i undervisningsmaterieil. Det ble erkjent at visse aktiviteter var en naturlig respons på en befolknings

åndelige behov. Studiesirkler, barneklasser, andaktsmøter og senere juniorungdomsgrupper utpekte seg som å være av sentral betydning i denne henseende, og sammenvevet med beslektede aktiviteter kunne de gi opphav til et samfunnsliv med et pulserende mønster. Og etter hvert som antall deltagere i disse kjerneaktivitetene økte, ble en ny dimensjon tilføyet deres opprinnelige hensikt. De kom til å tjene som portaler som ungdom, voksne og hele familier fra det bredere samfunn kunne møte Bahá'u'lláhs åpenbaring gjennom. Det ble også tydelig hvor praktisk det var å vurdere strategier for det samfunnsbyggende arbeid i sammenheng med «området»: en geografisk sektor av håndterlig størrelse med klare sosiale og økonomiske trekk. En kapasitet til å legge enkle planer på områdenivå begynte å bli dyrket, og ut fra slike planer fremkom det programmer for troens vekst, organisert i det som ville bli aktivitetssykluser av tre måneders varighet. Et viktig klarhetspunkt avtegnet seg tidlig: Individens bevegelse gjennom en sekvens av kurs gir støtte til, og videreføres av, at områder beveger seg langs én sammenhengende utviklingslinje. Dette komplementære forholdet hjalp vennene til å bedømme vekstdynamikken i egne omgivelser og trekke opp en sti mot økt styrke. Etter hvert som tiden gikk, viste det seg fruktbart å betrakte det som foregikk i et område, fra perspektivet for tre pedagogiske imperativer – betjening av barn, juniorungdom og ungdommer og voksne – så vel som fra perspektivet for de aktivitetssykluser som var nødvendige for vekstrytmen. Et stykke på veien til en bestrebelse av tjuufemårs varighet var mange av de mest gjenkjennelige trekk ved den vekstprosessen vi ser i dag, i ferd med å bli godt etablert.

Etter hvert som vennenes innsats økte i styrke, begynte ulike prinsip- 2.5 per, begreper og strategier av allmenn relevans for vekstprosessen å utkrystallisere seg til et rammeverk for handling som kunne utvikles til å gi rom for nye elementer. Dette rammeverket viste seg å være grunnleggende for å frigjøre svært stor vitalitet. Det hjalp vennene til å kanalisere sine krefter på måter som bidro til veksten av sunne sam-

funn, slik erfaringen hadde vist. Men et rammeverk er ikke en formel. Ved å ta i betraktning rammeverkets ulike elementer i bedømmelsen av virkeligheten i et område, en lokalitet eller helt enkelt et nabolag, kunne det utvikles et aktivitetsmønster som nyttiggjorde seg hva resten av bahá'í-verdenen var i ferd med å lære, samtidig som det fortsatt var en respons på vedkommende steds særegenheter. En dikotomi mellom strenge krav på den ene side og ubegrensede personlige preferanser på den annen ble avløst av en mer nyansert forståelse av mangfoldet av midler som individer kunne støtte en prosess med, en prosess som i sin kjerne var sammenhengende og stadig ble foredlet i takt med at man samlet mer erfaring. La det ikke råde noen tvil om den fremgang som fremveksten av dette rammeverket er et eksempel på: Konsekvensene for å harmonisere og forene hele bahá'í-verdens bestrebelser og for å drive dens videre fremmarsj var av stor betydning.

- 2.6 Etter hvert som én plan etterfulgte en annen og beskjeftigelsen med samfunnsbyggende arbeid fikk en bredere basis, ble fremskritt på kulturens nivå mer uttalte. For eksempel vant betydningen av å utdanne de yngre generasjoner bredere anerkjennelse, som også det usedvanlige potensial representert av juniorungdom i særdeleshet. At sjeler hjelper og ledsager hverandre langs en felles sti og hele tiden utvider kretsen for gjensidig støtte, ble det mønster som all innsats for å utvikle tjenestekapasitet etterstrebet. Til og med samhandlingene blant vennene selv og med dem rundt omkring dem gjennomgikk en forandring etter hvert som man ble mer klar over meningsfylte samtalers evne til å tenne og anspore åndelige følelser. Bahá'í-samfunn har, betydningsfullt nok, begynt å innta en stadig mer utadrettet holdning. Enhver sjel som reagerer positivt på troens visjon, kunne bli en aktiv deltager i – til og med en fremhjelper for og tilrettelegger av – pedagogiske aktiviteter, andaktsmøter og andre elementer i det samfunnsbyggende arbeid. Blant slike sjeler ville mange også erklære sin tro på Bahá'u'lláh. Dermed fremkom det en forestilling om prosessen med inntreden i skarer som baserte seg mindre på

teorier og antagelser og mer på faktisk erfaring med hvordan folk i store antall kunne finne troen, bli kjent med den, kjenne seg ett med dens siktemål, bli med på dens aktiviteter og drøftinger og i mange tilfeller slutte seg til den. Etter hvert som instituttprosessen ble styrket i region etter region, økte faktisk tallet i raskt tempo på individer som deltok i planens arbeid, og det strakte seg endog til dem som nylig var blitt kjent med troen. Men dette ble ikke drevet frem av en interesse bare for antall. En visjon om personlig og kollektiv forvandling som foregikk samtidig og var basert på studiet av Guds Ord og på en anerkjennelse av hver persons kapasitet til å bli en frontfigur i et dypt åndelig drama, hadde gitt opphav til en følelse av å delta i et felles foretagende.

Ett av de mest slående og inspirerende trekk ved denne tjuetvånerige 2.7 perioden har vært tjenesten som bahá'í-ungdom har gjort, som med tro og tapperhet har inntatt sin rettmessige plass i teten for samfunnets innsats. Som undervisere av Saken, som mobile veiledere og hjemmefrontpionerer, som områdekoordinatorene og medlemmer av bahá'í-organer har ungdom i fem verdensdeler reist seg for å tjene sine samfunn med hengivenhet og offer. Den modenhet de har vist i ivaretagelsen av plikter som Den Guddommelige Plans fremgang avhenger av, er et uttrykk for deres åndelige vitalitet og deres faste forsett om å trygge menneskehetens fremtid. I vår anerkjennelse av denne stadig tydeligere modenheten har vi besluttet at umiddelbart etter denne ridván vil aldersgrensen for en troendes stemmerett ved bahá'í valg bli senket til atten år, mens aldersgrensen for at en troende kan velges til å tjene på et åndelig råd, skal forbli tjueen. Vi nærer ingen tvil om at overalt vil moden bahá'í-ungdom rettferdiggjøre vår tiltro til deres evne til «samvittighetsfullt og omhyggelig» å skjøtte den «hellige plikt» som enhver bahá'í-velger blir kalt til.

Vi er oss bevisst at det naturligvis vil være store variasjoner i samfunns 2.8 virkelighet. Forskjellige nasjonalsamfunn og forskjellige steder i dem

begynte på denne serien av planer på ulike utviklingspunkter. Etter den tid har de også utviklet seg i ulikt tempo og nådd ulike nivåer av fremgang. I seg selv er dette ikke noe nytt. Det har alltid vært tilfelle at stedsforhold varierer, som også stedets grad av mottagelighet gjør. Men vi legger også merke til en voksende tidevannsbølge som får de fleste samfunns kapasitet, selvtillit og samlede erfaring til å øke, oppmuntret av at deres nære og fjerne søstersamfunn lykkes. Eksempelvis: Mens sjeler som i 1996 reiste seg for å åpne et nytt sted, ikke manglet noe som helst med hensyn til mot, tro og hengivenhet, er det i dag slik at deres motstykker overalt kombinerer disse samme egenskaper med kunnskap, innsikter og ferdigheter som er summen av hele bahá'í-verdens tjuefemårige bestrebelse på å systematisere og foredle arbeidet med utvidelse og befestelse.

- 2.9 Uten hensyn til et samfunns utgangspunkt så har det fremmet vekstprosessen når det har kombinert egenskapene tro, utholdenhet og engasjement med villighet til å lære. Faktisk er en verdsatt arv fra denne serien av planer den utbredte erkjennelsen av at enhver bestrebelse på å bevege seg fremover begynner med å innstille seg på å lære. At denne rettesnoren er så enkel, står i motsetning til betydningen av de konsekvenser som følger av den. Vi betviler ikke at ethvert område med tiden vil gå fremover langs utviklingskontinuumet. De samfunn som har gått hurtigst fremover, sett i forhold til dem som hadde like omstendigheter og muligheter, har vist en evne til å fostre enhet i tenkning og til å lære om effektiv handling. Og de gjorde det uten å nøle med å handle.
- 2.10 Et forsett om å lære betydde også å være rede til å gjøre feil – og selvfølgelig medførte feiltagelser noen ganger ubehag. Ikke overraskende ble nye metoder og tilnæringsmåter til å begynne med anvendt ukyndig på grunn av manglende erfaring. Av og til gikk en nylig ervervet kapasitet av en art tapt mens samfunnet ble opp-tatt av å utvikle en annen. Å ha de beste hensikter er ingen garanti

mot feiltrinn, og å bevege seg forbi dem krever en holdning som er både ydmyk og løsevet. Når et samfunn er forblitt innstilt på å vise overbærenhet og lære av feilgrep som naturligvis forekommer, har fremgangen aldri vært utenfor rekkevidde.

Halvveis gjennom serien av planer begynte samfunnets deltagelse i 2.11 samfunnslivet å komme i fokus for mer direkte oppmerksomhet. De troende ble oppmuntret til å tenke på dette som to innbyrdes forbundne innsatsområder – sosial handling og deltagelse i samfunnets aktuelle diskurser. Disse var selvsagt ikke alternativer til arbeidet med utvidelse og befestelse, langt mindre forstyrrelser av det: De var en naturlig del av det. Jo større menneskelige ressurser et samfunn kunne benytte seg av, desto større ble dets kapasitet til å anvende visdommen forvart i Bahá'u'lláhs åpenbaring på dagens utfordringer– til å omsette hans lære i virkelig praksis. Og menneskehetens problemfylte anliggender gjennom denne perioden syntes å understreke hvor desperate dens behov var for det botemiddel som er foreskrevet av den guddommelige lege. Underforstått i alt dette var et religionsbegrep som er svært forskjellig fra det som er rådende i verden som helhet – et begrep som anerkjente religion som den sterke kraften som driver en stadig fremadskridende sivilisasjon. Det var forstått at en slik sivilisasjon ikke ville fremstå spontant, av seg selv – det var oppgaven for Bahá'u'lláhs tilhengere å arbeide for dens fremkomst. En slik oppgave krevde at man brukte samme systematiske læringsprosess på arbeidet med sosial handling og på engasjementet i offentlig diskurs.

Betraktet fra perspektivet for de to siste og et halvt tiår har det skjedd 2.12 en markert stigning i kapasiteten til å utføre sosial handling, noe som har ført til en uvanlig oppblomstring av aktiviteter. Sammenlignet med 1996, da rundt 250 sosiale og økonomiske utviklingsprosjekter ble videreført fra år til år, er antallet nå 1500, og tallet på bahá'í-inspirerte organisasjoner er firedoblet til å overstige 160. Mer enn 70 000 sosiale grasrot-initiativer av kort varighet blir gjennomført hvert år og utgjør

en femtifoldig økning. Vi ser frem til en fortsatt økning i alle disse bestrebelsene som et resultat av den hengivne støtte og stimulans som nå ytes av bahá'í-samfunnets internasjonale utviklingsorganisasjon. Bahá'í-deltagelsen i samfunnets fremherskende diskurser har imidlertid vokst voldsomt. Ved siden av de mange anledninger da vennene kan tilby et bahá'í-perspektiv i samtaler som foregår i en arbeidsbasert eller personlig sammenheng, har en mer formell deltagelse i diskurser gjort betydelige fremskritt. Vi tenker ikke bare på den sterkt utvidede innsatsen og de stadig mer avanserte bidrag fra Det Internasjonale Bahá'í-samfunns side – som i denne perioden etablerte nye kontorer i Afrika, Asia og Europa – men også på arbeidet ved et svært forøket og kraftig forsterket nettverk av nasjonale kontorer for eksterne saker, som fikk dette innsatsområdet som sitt hovedfokus. I tillegg ble det gitt innsiktsfulle og bemerkelsesverdige bidrag av individuelle troende på spesielle områder. Alt dette forklarer i en viss grad den aktelse, anerkjennelse og beundring som toneangivende tenkere og andre prominente skikkelser på alle samfunnsnivåer gjentatte ganger har gitt uttrykk for angående troen, dens tilhengere og deres aktiviteter.

- 2.13 I gjennomgangen av hele tjuetvårsperioden forbløffes vi av de mange typer fremgang som bahá'í-samfunnet samtidig har gjort. Dets intellektuelle liv har blomstret, slik dette fremgår ikke bare av dets fremskritt innen alle de innsatsområder som allerede er diskutert, men også av omfanget av høykvalitets-litteratur utgitt av bahá'í-forfattere, av utviklingen av rom for å utforske visse disipliner i lys av læresetningene, og av påvirkningen fra seminarer for universitetsstudenter og akademikere som systematisk tilbys av instituttet for studier i global velstand, som i samarbeid med Sakens institusjoner nå tjener bahá'í-ungdom fra godt over 100 land. Anstrengelser for å oppføre gudshus har skutt fart i synlig omfang. Det siste modertempel ble reist i Santiago, Chile, og det ble igangsatt prosjekter for å bygge to nasjonale og fem lokale mashriqu'l-adhkárer. Gudshusene i Battambang, Kambodsja, og Norte del Cauca, Colombia, har allerede åpnet

dørene. Bahá'í-templer inntar i økende grad en posisjon i hjertet av samfunnets liv, om de nå nylig er innviet eller har eksistert i lang tid. Den materielle støtte gitt av de vanlige troende til de utallige foretagender som er gjennomført av Guds venner, har vært rundhåndet. Hvis disse bare betraktes som et mål på kollektiv åndelig livskraft, er gavmildheten og oppofrelsen som har holdt den kritiske strømmen av midler ved like – ja, styrket den – i en tid med betraktelig økonomisk kaos, i høy grad opplysende. På bahá'í-administrasjonens område har det skjedd en betraktelig økning i nasjonale åndelige råds kapasitet til å forvalte sine samfunns anliggender, i all deres voksende kompleksitet. De har særlig nytt godt av nye høyder av samarbeid med rådgiverne, som har medvirket til å systematisere innsamlingen av innsikter fra grasrota i verden og til å sikre at de blir spredt vidt og bredt. Dette var også perioden da de regionale bahá'í-råd fremsto som en fullt utviklet institusjon i Saken, og i 230 regioner nå har råd og opplæringsinstituttene under deres tilsyn vist seg å være uunnværlige for å fremme vekstprosessen. For å videreføre funksjonene for hovedtillitsmannen for *huqúqu'lláh*, Sakens Hånd 'Alí-Muhammad Varqá, ble det internasjonale styre for *huqúqu'lláh*-tillitsmenn opprettet i 2005. I dag samordner det innsatsen for ikke mindre enn 33 nasjonale og regionale tillitsmann-styrer som nå omslutter kloden, som i sin tur leder arbeidet for over 1 000 representanter. Ved bahá'í verdenssenter foregikk det mange utviklinger i samme periode: fullførelsen av terrassene ved Bábs gravmæle og to bygninger på Buen og begynnelsen på oppføringen av 'Abdu'l-Bahás gravmæle, for ikke å tale om en mengde prosjekter for å styrke og bevare troens dyrebare hellige steder. Bahá'u'lláhs gravmæle og Bábs gravmæle ble anerkjent som verdensarv-steder, steder som er av uvurderlig betydning for menneskeheten. Publikum flokket seg til disse hellige stedene i hundretusener, nesten en og en halv million i noen år, og Verdenssenteret ønsket regelmessig hundrevis av pilegrimer velkommen på én gang, av og til mer enn 5 000 på ett år, sammen med et lignende antall bahá'í-gjester. Vi gleder oss like meget over de økede antall

som over de snesevis av ulike folkeslag og nasjoner som er representert blant dem som får del i nåden ved en pilegrimsferd. Oversettelsen, publiseringen og spredningen av de hellige tekster har også i høy grad skutt fart, parallelt med utviklingen av Bahá'í Reference Library, et av de mest bemerkelsesverdige medlemmer av en voksende familie av nettstedet forbundet med Bahai.org, som nå selv er tilgjengelig på ti språk. Det er opprettet et mangfold av kontorer og organer, beliggende ved Verdenssenteret og andre steder, gitt oppgaven med å støtte læringsprosessen som utfolder seg på tvers av mange innsatsområder i hele bahá'í-verdenen. Alt dette, våre trossøstre og -brødre, er bare en brøkdel av den historien vi kunne fortelle om det som er frembrakt ved deres hengivenhet overfor han som var verdens forurettede. Vi kan bare gjenta de gripende ord som en gang ble uttalt av den elskede Mester da han, overveldet av følelser, utbrøt: «O Bahá'u'lláh! Hva har du gjort?»

- 2.14 Fra panoramautsikten over et nøkkelposisjonert kvart århundre retter vi nå vårt fokus mot den siste Femårsplan, en plan som på et mangfold av måter var ganske annerledes enn noen som har gått forut for den. I denne planen ba vi verdens bahá'ier støtte seg til alt de hadde lært i de foregående tjue år, og å gjøre full bruk av det. Det gleder oss at våre håp i denne henseende ble mer enn oppfylt, men selv om vi naturligvis ville forvente store ting fra Den Velsignede Skjønnhets tilhengere, var karakteren av det som ble oppnådd ved deres herkuliske anstrengelser, virkelig fantastisk. Det var sluttsteinen på en bragd som det tok tjuefem år å gjennomføre.
- 2.15 Planen var særlig minneverdig ved at den ble delt i tre av to hellige tohundreårsmarkeringer, som hver for seg oppildnet lokale samfunn verden over. I en skala som aldri tidligere var sett, og forholdsvis lett, utviste de trofastes forsamling en kapasitet til å engasjere mennesker fra alle deler av samfunnet i å hedre en gudsmanifestasjons liv. Det var en sterk indikasjon på noe bredere: evnen til å kanalisere frigjøringen

av veldige åndelige energier for å fremme Saken. Så storslagen var responsen at på mange steder ble troen drevet ut av ukjenthetens mørke på det nasjonale plan. I settinger der det var uventet, kanskje ikke sett etter, ble en markert mottagelighet overfor troen tydelig. Tusener på tusener på tusener ble henrykt av sitt møte med en andek-tig holdning som i dag er karakteristisk for bahá'í-samfunn overalt. Visjonen om hva som gjøres mulig ved å markere en bahá'í helligdag, ble umåtelig utvidet.

Planens prestasjoner, bare uttrykt i tall, overstrålte raskt det som var oppnådd i alle planer som hadde gått forut for den siden 1996. Ved begynnelsen av denne planen forelå det kapasitet til å gjennomføre like over 100 000 kjerneaktiviteter på en gitt tid, en kapasitet som var frukten av tjue års felles innsats. Nå holdes 300 000 kjerneaktiviteter i gang samtidig. Deltagelsen i disse aktivitetene har steget til over to millioner, som også er nær en trefoldig økning. Det er 329 nasjonale og regionale opplæringsinstitutter i drift, og deres kapasiteter fremgår av det faktum at tre kvart million mennesker er blitt satt i stand til å fullføre minst én bok av sekvensen. Alt i alt er antall kurs fullført av individer nå også to millioner – en stigning på godt over en tredjedel i løpet av fem år. 2.16

Den økte intensiteten ved gjennomføringen av vekstprogrammer rundt om i verden forteller sin egen imponerende historie. I denne femårsperioden hadde vi bedt om at veksten skulle forseres i hvert av de 5 000 områdene der den hadde begynt. Dette kravet ble kraftstøttet for målbevisst innsats over hele verden. Som et resultat ble antall intensive vekstprogrammer mer enn fordoblet og teller nå omtrent 4 000. Vanskeligheter ved å åpne nye landsbyer og nabolag for troen midt i en global helsekrise, eller ved å utvide aktiviteter som befant seg på et tidlig stadium da pandemien begynte, forhindret at et enda høyere samlet antall ble nådd i løpet av planens siste år. Men det er mer å fortelle enn dette. Ved planens begynnelse hadde vi uttrykt håp 2.17

om at antall områder der vennene hadde passert den tredje milepælen langs et vekstkontinuum, ville øke i hundrevis som en konsekvens av at man lærer hvordan man ønsker større antall velkommen inn i sine aktiviteters favn. Totalsummen var da rundt 200, fordelt på ca. 40 land. Fem år senere har dette tallet steget til forbløffende 1 000 i nesten 100 land – en fjerdedel av alle de intensive vekstprogrammer i verden, og en prestasjon som langt overstiger våre forventninger. Og selv disse tallene avslører ikke de største høyder som samfunnet har svevet til. Det er over 30 områder der antall løpende kjerneaktiviteter overstiger 1 000. Stedvis er totalsummen flere tusen som involverer deltagelse av mer enn 20 000 i ett eneste område. Et økende antall lokale åndelige råd har nå tilsyn med utviklingen av undervisningsprogrammer som ivaretar praktisk talt alle barn og juniorungdommer i en landsby. Den samme virkeligheten begynner å avtegne seg i noen få urbane nabolag. Møtet med Bahá'u'lláhs åpenbaring har i bemerkelsesverdige tilfeller favnet videre enn individer, familier og utvidede slektsforhold – det man er vitne til, er bevegelsen av befolkninger mot et felles midtpunkt. Til tider legger man bak seg eldgamle fiendtligheter mellom motsatte grupper, og visse sosiale strukturer og dynamiske krefter blir forvandlet i lys av de guddommelige læresetninger.

- 2.18 Vi kan ikke annet enn å bli overmåte glade over så imponerende fremskritt. Den samfunnsbyggende kraft i Bahá'u'lláhs tro kommer stadig klarere til syne, og dette er et solid grunnlag som den kommende Niårsplan vil bygge på. Områder med markert styrke har, som håpet, vist seg å være et forråd av kunnskap og ressurser for sine naboer. Og regioner med mer enn ett slikt område har lettere utviklet midler til å fremskynde veksten i område etter område. Vi kjenner oss imidlertid drevet til nok en gang å understreke at det har vært fremgang nesten overalt. Ulik fremgang mellom ett sted og et annet gjelder gradsforskjeller. Samfunnets kollektive forståelse av prosessen med inntreden i skarer, og dets tillit til sin evne til å stimulere denne prosessen under alle omstendigheter, har steget til høyder som i

tidligere tiår var utenkelige. De dype spørsmål som så lenge har truet, og som ble skarpt fokusert i 1996, er blitt overbevisende besvart av bahá'í-samfunnet. Det eksisterer en generasjon av troende der hele livet er preget av samfunnets fremgang. Men det veldige omfanget av det som har skjedd i disse mange områder der læringsfrontene er under utvidelse, har forvandlet et betydningsfullt fremskritt i prosessen med inntreden i skarer til et som er av historiske proporsjoner.

Mange vil være kjent med hvordan Beskytteren delte troens tidsaldre inn i konsekutive epoker. Formingstidens femte epoke begynte i 2001. Mindre kjent er at Beskytteren også spesifikt henviste til at det var epoker i den guddommelige plan, og stadier innenfor disse epokene. Den guddommelige plan uttenkt av 'Abdu'l-Bahá ble holdt i bero i to tiår mens administrasjonsordningens lokale og nasjonale organer ble oppreist og styrket, men i 1937 ble den formelt innledet ved at den første epokes første stadium begynte: Sjuårsplanen tildelt det nordamerikanske bahá'í-samfunn av Beskytteren. Denne første epoken var omme etter avslutningen av Tiårskorstoget i 1963, som hadde resultert i at troens banner var blitt plantet over hele verden. Det innledende stadium i den annen epoke var den første Niårsplanen, og ikke mindre enn ti planer har fulgt i kjølvannet etter den, med en varighet fra tolv måneder til sju år. Ved demringen av denne annen epoke var bahá'í-verdenen allerede vitne til de tidligste ansatser til denne inntreden i troen av skarer, som var blitt forutsett av den guddommelige plans opphavsmann. I de påfølgende tiår har generasjoner av hengivne troende i Det Største Navns samfunn arbeidet i den guddommelige vingård for å fremdyrke de forhold som kreves for bærekraftig vekst i stor skala. Og hvor rikelige er vel ikke fruktene av denne arbeidsinnsatsen ved denne herlige riðván-tid! Det forhold at anselige medlemsmengder øker samfunnets aktiviteter, fenges av troens gnist og reiser seg for å tjene i planens fremste rekker, har beveget seg fra å være en forutsigelse båret av tro til å være en virkelighet som stadig gjentar seg. Et slikt uttalt og påviselig fremskritt har krav på å

bli anmerket i Sakens annaler. Med oppstemte hjerter kunngjør vi at den tredje epoke i Mesterens guddommelige plan har begynt. Stadium etter stadium, epoke etter epoke vil denne planen bli utfoldet, inntil Rikets lys opplyser ethvert hjerte.

- 2.20 Elskede venner! Ingen gjennomgang av det femårige foretagende som avsluttet den guddommelige plans annen epoke, ville være fullstendig uten en særlig henvisning til det kaos som ledsaget dets siste år og fortsatt vedvarer. Begrensingene for personlig samhandling som tiltok og avtok i de fleste land i løpet av denne perioden, kunne ha tilføyet samfunnets fellesinnsats et alvorlig slag, som det ville ha tatt år å komme seg etter, men det er to grunner til at dette ikke var tilfelle. Den ene var den utbredte bevissthet om bahá'iers plikt til å tjene menneskeheten, og da særlig i tider med farer og motgang. Den andre var den usedvanlige stigningen i bahá'-i-verdens kapasitet til å gi uttrykk for denne bevisstheten. Siden vennene gjennom mange år hadde vennet seg til å ta i bruk systematiske handlingsmønstre, anvendte de sin kreativitet og målbevissthet på en uforutsett krise samtidig som de forvisset seg om at deres nyutviklede fremgangsmåter samsvarte med det rammeverk de gjennom suksessive planer hadde bestrebet seg på å perfektionere. Dette vil ikke si å overse de alvorlige vanskeligheter som bahá'ier har gjennomlevd, som sine medborgere i hvert land. Men gjennom alvorlige vanskeligheter har de troende forblitt fokusert. Ressurser er blitt kanalisert til samfunn i nød, valg ble gjennomført overalt der det lot seg gjøre, og under alle forhold har Sakens institusjoner fortsatt å skjøtte sine plikter. Det har til og med vært tatt modige skritt fremover. Det Nasjonale Åndelige Råd for São Tomé og Príncipe vil bli gjendannet ved denne ríðván, og to nye søyler for Det Universelle Rettferdighetens Hus vil bli reist: Det Nasjonale Åndelige Råd for Kroatia, med sete i Zagreb, og Det Nasjonale Åndelige Råd for Timor-Leste, med sete i Dili.
- 2.21 Og så begynner Ettårsplanen. Dens formål og krav er allerede blitt

fremlagt i det budskap vi sendte på Paktens dag. Selv om denne planen er kort, vil den strekke til for å forberede bahá'í-verdenen på den Niårsplan som vil følge. En spesielt kraftfylt periode, som begynte ett hundre år etter at den guddommelige plans tavler ble åpenbart, vil snart være over ved hundreårsminnet for 'Abdu'l-Bahás bortgang, som markerer avslutningen av formingstidens første århundre og begynnelsen på det annet. De trofastes forsamling går inn i denne planen på en tid da menneskeheten, etter å ha blitt tuktet ved å få sin sårbarhet avslørt, synes å være seg mer bevisst behovet for samarbeid for å håndtere globale utfordringer. Men bevegelsen mot enhet hindres fortsatt av gjenvilvende vaner forbundet med strid, egeninteresse, fordommer og sneversyn, til tross for at det i samfunnet er økende antall som i ord og handling viser hvordan også de lengter etter større aksept av menneskehetens iboende enhet. Vi ber for at det må lykkes nasjonenes familie å legge sine meningsforskjeller til side til fordel for det felles beste. Til tross for den uvisshet som legger sitt slør over de kommende måneder, bønnfaller vi Bahá'u'lláh om ytterligere å forøke de bekreftelser som så lenge har støttet hans tilhengere, så dere kan bli ført videre i deres oppdrag, med en sinnsro som ikke forstyrres av uroen i en verden som har et stadig mer akutt behov for hans helbredende budskap.

Den guddommelige plan går inn i en ny epoke og over i et nytt stadium. Vi blar om til neste side. 2.22

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

3

25. NOVEMBER 2021

TIL VENNENE SAMLET I DET HELLIGE LAND FOR Å MARKERE HUNDREÅRSMINNET FOR ‘ABDU’L-BAHÁS BORTGANG

Hjertet fylles av forundring når vi tenker over betydningen av denne 3.1
skjellsettende anledningen: slutten på ett hundre år etter ‘Abdu’l-
Bahás bortgang, ett hundre år etter begynnelsen av bahá’í-ordningens
formingstid, og ett hundre år etter at Bahá’u’lláhs tro ble betrodd
hans administrasjonsordning, hvis institusjoner dere her representerer.
Hvor fantastisk er vel ikke hans Pakt, hvorved «dette enestående, dette
vidunderlige system» er blitt opprettet i deres nasjoner og dets proses-
ser igangsatt. Vi bøyer hodet i takknemlighet overfor Bahá’u’lláh for
at han, til tross for de tallrike og alvorlige hindringer i en forvirret
verden, har åpnet dørene og lagt midlene til rette slik at dere – nå for
første gang inkludert representanter for regionale bahá’í-råd – kan
være her i løpet av disse sjelsbevegende dager.

Det går nå, hundre år etter ‘Abdu’l-Bahás bortgang, mot slutten 3.2
på en periode med spesiell kraft som begynte med hundreårsdagen
for åpenbaringen av Den guddommelige plans tavler og innbefat-
tet tohundreårsdagen for Guds tvillingmanifestasjoners fødsel. De
fremskritt som bahá’í-samfunnet har gjort i løpet av denne tiden, er
simpelthen ekstraordinære. De har gjort de troende overalt rede til å

møte kravene og dekke behovene i det neste stadium av 'Abdu'l-Bahá's guddommelige plan, som vil begynne bare måneder fra nå av og vare i ni år. Det tiltagende forfallet i den nåværende samfunnsordningen og det økende behovet for konstruktive prosesser som vil føre til fremveksten av et nytt verdenssamfunn, blir stadig tydeligere for hver dag som går. Et århundre etter at Mesteren skjenket Det største navns tilhengere et dokument som inneholder kostelige elementer for oppbyggingen av en guddommelig sivilisasjon, blir vi minnet om den elskede Beskytters ord: «Mesterbyggerne av Bahá'u'lláhs fremvoksende verdensordning må nå edlere høyder i sitt heltemot etter hvert som menneskeheten styrter ned i større dybder av fortvilelse, fornedrelse, splid og nød.»

- 3.3 Elskede venner – på denne Paktens dag ser vi alle hen til dens Midtpunkt og minnes 'Abdu'l-Bahá's liv og person, en skikkelse som i selve sitt vesen var legemliggjørelsen av Pakten, dette sentrale enhetspunkt for hele menneskeheten, som binder jordens mangfoldige folkeslag sammen. 'Abdu'l-Bahá, dette Guds mysterium, «et tegn på hans storhet» og «den mest fullkomne gave», som skattes i utallige barns, ungdommers og voksnes rene hjerter, vokter ganske visst over og bistår sine elskede, med sitt beskyttende blikk stadig rettet mot dem. I disse usikre tider vender vennene seg med håp og lengsel til 'Abdu'l-Bahá, «hele menneskehetens ly», «et skjold for alle som er himmel og på jord», idet de trygler om hans bistand fra rikene foroven mens de bestreber seg på å følge hans eksempel på tjenestens sti. I løpet av de kommende dager, da tankene hos de troende verden over er fokusert på «dette hellige og herlige vesen», har dere den velsignelse og det privilegium å hylle ham på vegne av deres samfunn på de selvsamme steder hvor han dag og natt anstrengte seg for å fremme Guds Sak og gjøre det bedre for menneskeheten.
- 3.4 I morgen kveld, like før hundreårsdagen for hans bortgang, vil vi ha hans kjære i hele verden i våre hjerter idet vi ber i det hellige rom der

25. NOVEMBER 2021

han tilbrakte de siste øyeblikk av sitt jordiske liv. Vi vil innstendig bønnfalle om at det helbredende budskap som 'Abdu'l-Bahá levde og ofret seg helt for, om ikke lenge finner et hjem i hjerte og sjel hos hele menneskeheten, og at Guds venners bestrebelser mot dette mål kan la seg godta, sett med hans øyne.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

4

27. NOVEMBER 2021

I ANLEDNING HUNDREÅRSMARKERINGEN AV 'ABDU'L-BAHÁS BORTGANG

En hyllest fra Det Universelle Rettferdighetens Hus

Det er nå gått et århundre etter at 'Abdu'l-Bahás noble ånd steg opp til sitt evige hjem. Hans fødsel skjedde samtidig med det første gry av troens heltetid, og hans bortgang markerte at solen gikk ned over dens siste epoke. Man kunne ikke forestille seg noen klarere demonstrasjon av hvordan han legemliggjorde enhetens krefter, enn synet av hans gravferd, der en veldig folkemengde av sørgende fra enhver trosretning i dette land kom sammen for å sørge over sitt felles tap. Så mange av vennene som i hans dager sluttet seg til troen, tilegnet seg ånden i den guddommelige lære ved ganske enkelt å iaktta ham. Om vi ønsker å innrette livet etter denne samme ånd, ser vi i dag fortsatt hen til det eksempel som Mesteren etterlot seg, han som i ord og gjerning gjenspeilet glansen av det lys som skinte fra Bahá'u'lláhs åpenbaring. 4.1

I enhver henseende er hans eksempel sentralt for identiteten som bahá'í. Enhver bahá'í kan vende seg til ham for bedre å forstå hvordan man sprer troens lys, og for å finne en modell å følge mens vi søker å vekke åndelige fornemmelser hos dem vi møter. Hans eget råd var 4.2

at underviseren må være «helt oppflammet» slik at hans ytring kan «ha virkning», og at han likevel «setter seg selv fullstendig til side og glemmer seg selv», slik at «han kan undervise gjennom melodiene fra skaren i det høye». Dette rådet ble levende virkeliggjort i beretninger uten tall om sjeler som ble forvandlet ved å være i 'Abdu'l-Bahás selskap. Talløse er anledningene til å ta lærdom av hvordan han la de guddommelige forordninger frem for personer av alle slag idet han hele tiden utvidet enhetens sirkel uten hensyn til ulikheter i utseende, språk, skikker eller tro. Hans altomsluttende kjærlighet ga opphav til et samfunn som, selv på den tiden, med rette kunne hevde å være et tverrsnitt av det øvrige samfunn. Hans kjærlighet var gjenopplivende, ga næring og inspirerte. Den fordrev fremmedhet og ønsket alle velkommen til Herrens taffel. Enhver samfunnsbyggende innsats som gjøres i dag, enhver undervisningsaktivitet og ethvert oppsøkende fremstøt, bærer i seg håpet om at vi ved egne bestrebelser kan formidle et tegn på den samme kjærlighet som han overøste enhver sjel med. Slike bestrebelser er den beste hyllest som kan gis ham, ved dette hundreårsminne og på hver dag som følger.

- 4.3 Vi takker Bahá'u'lláh for at han i sin lære har gitt verden en norm for renhet, hengivenhet og rakryggethet som sjeler alltid kan etterstrebe, men også for at han i Mesterens skikkelse har gitt den et lytefritt eksempel på hvordan livet kan leves etter denne normen. Samtidig som menneskeheten hjemses av krise etter krise, har Det største navns samfunn, som ikke kan unngå å bli utsatt for slike omveltninger, det privilegium å ha 'Abdu'l-Bahás modell foran seg. Hverken farer eller hindringer pleide å forhindre ham fra å utføre sin oppgave, det være seg å imøtekomme stundens krav eller å gjøre forberedelser for fremtiden. Hverken fiendskap eller verdens begivenheter pleide å avlede ham fra hans kurs. Full av sinnsro, tillit og besluttosomhet lot han seg ikke foruroliges av tilbakeslag, idet han på Guds sti ønsket vanskeligheter og motgang velkommen. Hvor nådeløse var vel ikke angrepene på ham! Hvor beklagelige var vel ikke de byrder han måtte

bære! Vi minnes vitnesbyrdet gitt av hans fremstående søster, Det største hellige blad, om at man «i nattens mørke, fra brystets dypeste grunn, kunne høre hans brennende veklager, og når det grydde av dag, pleide hans bønners vidunderlige musikk å stige opp til innvånerne av riket i det høye».

Tidens gang har ikke svekket den ærefrykt vi føler når vi betrakter 4.4
«en som ved sin rolle og karakter har en unik funksjon, ikke bare i Bahá'u'lláhs religionsordning, men på hele det religionshistoriske felt».

Han blir og bør for alltid bli betraktet først og fremst som 4.5
midtpunktet og aksen i Bahá'u'lláhs uforlignelige og altomsluttende Pakt, som hans mest opphøyede verk, det plettfriske speil for hans lys, det fullkomne forbilde på hans lære, den ufeilbarlige fortolker av hans ord, legemliggjørelsen av ethvert bahá'í-ideal, inkarnasjonen av enhver bahá'í-dyd, Den mektigste gren sprunget ut fra Den urgamle rot, Guds lovs tjener, det vesen «som alle navn kretser om», den drivende kraft for menneskehetens enhet, den største freds banner, månen som kretser om denne aller helligste religionsordnings sol. Dette er benevnelser og titler som ligger i og finner sitt sanneste, høyeste og fagreste uttrykk i det magiske navnet 'Abdu'l-Bahá. Over og hinsides disse betegnelsene er han «Guds mysterium» – et uttrykk Bahá'u'lláh selv har valgt å betegne ham med. Mens dette på ingen måte gir oss rett til å tillegge ham profetskapets stadi, så antyder det hvordan de motstridende egenskapene ved en menneskelig natur og overmenneskelig kunnskap og fullkommenhet er ført sammen og brakt i full harmoni i 'Abdu'l-Bahás person.

Kjæreste medarbeidere! Vi kalte dere hit ikke for bare å hedre 'Abdu'l- 4.6
Bahás minne og for å minnes hans prøvelser og seire, men også for at dere og de samfunn dere representerer, sammen med oss vier dere til oppriktig å tjene den Sak som han viet selve sin eksistens. For å

oppfylle den hellige oppgave som ble pålagt ham av Den velsignede skjønnhet, overlot han i bahá'í-verdensens varetekt to chartre som siden alltid har ledet dens fremgang og utvikling. Det ene var Den guddommelige plans tavler, som Guds ord i hvert land er blitt kunngjort ved. Det andre var hans Testament, som satte i gang en prosess for å opprette administrasjonsordningen. Nå, ved utgangen av formingstidens første århundre og ved begynnelsen på en ny serie av globale planer, er den stadig raskere fremgangen for Mesterens guddommelige plan tydelig å se. Og den organiske utviklingen av administrasjonsordningen gjennom de siste hundre år demonstreres ved eksistensen av det brede tilbudet av institusjoner og organer, fra internasjonalt til lokalt nivå, som kanaliserer troens ånd og veileder og støtter det verdensomspennende bahá'í-samfunns bestrebelser. Pakten som 'Abdu'l-Bahá var midtpunktet for, fortsetter å være en uinntagelig festning. Vi gleder oss over hvordan Pakten orienterer hver troende hen mot en felles oppgave, samtidig som den bevarer en dynamisk enhet som kultiverer et stadig voksende samfunn dannet av de trofaste.

- 4.7 Når vi tenker dypt over Mesterens person, finner vi oss slått av undring over den altomsluttende myndighet som ledsaget hans uuttømmelige tålmodighet og forståelse, over hvor skarp hans visdom var i enhver sammenheng, over hvor uendelig mildt hans vesen var, og over hans ubegrensede kjærlighet som kan merkes av enhver sjel som ikke har stengt seg inne. Men enhver tilskyndelse til å hylle hans makeløse egenskaper begrenses av minnet om at han aldri søkte ros eller verdslig anerkjennelse. Og derfor kjenner vi oss nødsaget til å bevitne: 'Abdu'l-Bahá, alle våre hjerters elskede. Ditt alt var tjeneste – en tjeneste som var «fullstendig, ren og ekte, solid grunnfestet, varig, innlysende, uttrykkelig åpenbart og ikke underlagt noen som helst fortolkning». De ord som måtte gjenstå, sparer vi til et løfte om troskap mot deg, til vårt løfte om å opprettholde den Pakt som du «forkynte, kjempet for og stadfestet», til vårt helhjertede uttrykk for

troskap mot din tidløse veiledning og utlegning, til dine glødende bønnfallelser og formaninger. Dette samme løfte kommer til uttrykk i bahá'í-verdenens standhaftige, strevsomme anstrengelser for å gjennomføre den oppgave som vi på denne tid er betrodd. Å se at dette samfunn bestreber seg på å etterleve ditt eksempel, maner frem for oss disse ord fra deg:

O venner! Lovet være Gud for at den guddommelige enhets 4.8
banner er blitt heist i hvert et land og abhá-rikets melodi har
lydt på alle hold. Den hellige seraf fra skaren i det høye istemmer
ropet «Yá Bahá'u'l-Abhá!» midt i hjertet av verden, og kraften i
Guds ord ånder sant liv inn i tilværelsens legeme.

Derfor, o trofaste venner, sømmer det seg for dere alle å slutte seg 4.9
til 'Abdu'l-Bahá i tjeneste for Guds Sak og i treldom for hans
guddommelige terskel. Om dere skulle bli hjulpet til å oppnå
en slik uforlignelig gave, vil hele verden om ikke lenge få motta
Guds strålende herlighet, og menneskehetens etterlengtede
enhet vil bli åpenbart i den største skjønnhet og ynde midt i
hjertet av verden. Dette er 'Abdu'l-Bahás kjæreste ønske! Dette
er de trofastes største lengsel! Måtte herlighetenes herlighet
hvile over dere.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

5

1. DESEMBER 2021

TIL VERDENS BAHÁ'ÍER

Inderlig elskede venner!

Når vi reflekterer over begivenhetene som for noen få dager siden 5.1 markerte hundreårsminnet for 'Abdu'l-Bahás bortgang i Det hellige land, kjenner vi oss nødet til å uttrykke vår følelse av undring over de forløpne hendelsers opphøyede karakter. Vi lovpriser Den velsignede skjønnhet og er takknemlige mot ham for at trass i de nåværende omstendigheter i verden og de mange restriksjoner for reisende, så var nesten seks hundre representanter for det store flertall av nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd i stand til å være til stede ved Bahá'í verdenssenter i forbindelse med denne historiske anledning. Ved denne bemerkelsesverdige sammenkomsten ble dagene tilbrakt i dyp kontemplasjon over den elskede Mesters liv og eksempel, over 'Abdu'l-Bahá som Paktens midtpunkt, over hans Testament og administrasjonsordningens utvikling gjennom det siste århundre, og over den ekstraordinære avstanden som bahá'í-verdenen har tilbakelagt i gjennomføringen av hans guddommelige plan. En hengivelsens ånd fylte luften mens de tilstedeværende ba i nærheten av hans hvilested ved årsdagen for hans bortgangs hellige natt. 'Abdu'l-Bahás kjærlighet trakk sjelene til Herrens fjell, og de vender hjem med kjærligheten

fra Det Universelle Rettferdighetens Hus til institusjonene som de representerer, og til alle Guds venner.

- 5.2 Vi er forvisset om at de åndelige krefter som er frembrakt av denne sammenkomsten, vil bli spredt rundt om i deres samfunn og inspirere vennene idet de gjør seg rede til den kommende serien av konferanser over hele verden, som vil føre bahá'í-verdenen inn i det neste stadium av den guddommelige plan. Med dette for øye fremfører vi våre inderlige bønner ved den hellige terskel.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

6

30. DESEMBER 2021

TIL KONFERANSEN FOR DE KONTINENTALE RÅDGIVERNEMNDER

Inderlig elskede venner!

Ved ridván i år beskrev vi hvordan bahá'í-verdenen i løpet av et kvart århundre gjennomgikk en forvandling som ga det en kapasitet man ikke hadde drømt om, til å lære, til å vokse og til å tjene menneskeheten. Men hvor lysende denne periodens prestasjoner enn var, så må de overstråles av det som skal komme. Ved avslutningen av denne nylig påbegynte serien av planer må bahá'í-samfunnet ha tilegnet seg kapasiteter som nå knapt lar seg ane. I deres overlegninger gjennom de kommende dager vil dere være opptatt av å utforske hva som kreves for å frembringe et slikt styrket samfunn. 6.1

Bahá'u'lláh uttaler at «formålet med at dødelige mennesker fra absolutt intet har tatt steget inn i tilværelsens rike, er at de skal kunne arbeide for å gjøre verden bedre og bo sammen i enighet og harmoni». Han har åpenbart læresetninger som gjør dette mulig. Å bygge et samfunn som bevisst etterstreber dette kollektive siktemål, er gjøremålet ikke bare for denne generasjon, men for mange kommende generasjoner, og Bahá'u'lláhs tilhengere ønsker velkommen alle som arbeider ved 6.2

deres side i dette foretagendet. Det betyr å lære hvordan man oppreiser pulserende, utadskuede samfunn. Det betyr at disse samfunn lærer hvordan de avstedkommer åndelig og materiell fremgang. Det betyr å lære hvordan man bidrar til de diskurser som påvirker retningen for denne fremgangen. Dette er naturligvis kjente innsatsområder. Sett fra ett perspektiv er de helt tydelige, hvert av dem med sine egne kjennetegn og uavviselige krav. De representerer alle likevel måter å vekke menneskesjelens latente krefter på og å kanalisere dem mot å forbedre samfunnet. Sammen er de midler for å frigjøre det som Beskytteren beskrev som troens «samfunnsbyggende kraft». Denne iboende kraft som Bahá'u'lláhs Sak besitter, er synlig selv i de nystartede bestrebelsene hos et bahá'í-samfunn som er i ferd med å lære seg å tjene menneskeheten og fremme Guds ord. Og selv om det verdenssamfunn som forespeiles i hans åpenbaring, selvfølgelig er svært fjernt, myldrer det av samfunn som ivrig lærer å anvende hans lære på sin sosiale virkelighet. Hvor overmåte velsignet er vel ikke disse sjeler som, ved å være våkne for hvor stor denne dag er, og for betydningen av sine handlinger, strever for å frembringe et samfunn formet av de guddommelige læresetninger.

- 6.3 Serien av globale planer som begynte ved riḍván, vil vare i fulle tjuefem år. Den vil føre Sakens ark inn i bahá'í-æraens tredje århundre og avsluttes ved riḍván 2046. I løpet av denne perioden vil bahá'í-verdenen være fokusert på ett eneste mål: å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft i stadig større omfang. Etterstrebelen av dette hovedmål vil kreve en ytterligere økning i kapasiteten hos den enkelte troende, hos lokalsamfunnet og hos troens institusjoner. Disse tre konstante hovedaktører i planen har hver sin rolle å spille, og hver enkelt har kapasiteter og egenskaper som må utvikles. Hver enkelt er imidlertid ute av stand til å manifestere sitt fulle potensial på egen hånd. Det er ved å styrke sine dynamiske forbindelser med hverandre at deres krefter kombineres og mangedobles. 'Abdu'l-Bahá forklarer at jo mer egenskapene samarbeid og gjensidig hjelp tilkjennegis hos et

folk, «desto mer vil det menneskelige samfunn oppleve fremgang og velstand». Dette prinsippet kjennetegner og former samhandlingene mellom individer, institusjoner og samfunn i troen og gir Sakens legeme moralsk vitalitet og åndelig sunnhet.

De oppglødde sjeler som oppreises gjennom planens prosesser, søker å vinne en stadig dypere forståelse av Bahá'u'lláhs læresetninger – «det ypperste legemiddel mot enhver sykdom» – og å anvende dem på samfunnets behov. De har viet seg til fremgang for alle, for de innser at individers velferd hviler på velferden for samfunnet i sin helhet. De er lojale borgere som skyr partiånd og konkurransen om verdslig makt. De fokuserer isteden oppmerksomheten på å overvinne forskjeller, bringe synsvinkler i harmoni og fremme bruken av rådslagning for å ta beslutninger. De vektlegger egenskaper og holdninger – som pålitelighet, samarbeid og overbærenhet – som er byggemateriale for en stabil samfunnsordning. De forfekter fornuft og vitenskap som avgjørende for menneskers fremskritt. De taler til fordel for toleranse og forståelse, og med menneskehetens iboende enhet fremst i tankene betrakter de enhver som en potensiell partner for samarbeid, og de bestreber seg på å fostre en kameratskapsfølelse selv mellom grupper som tradisjonelt kan ha vært fiendtlig innstilt overfor hverandre. De er seg bevisst hvordan materialismens krefter er i virksomhet rundt dem, og deres øyne er vidåpne for de mange urettferdigheter som råder i verden, men de har et like klart blikk for enhetens skapende kraft og for menneskehetens evne til nestekjærlighet. De ser evnen som sann religion har til å forvandle hjerter og overvinne mistro, og i forvissning om hva fremtiden bærer i sitt skjød, bestreber de seg på å dyrke de forhold som gir grobunn for fremgang. Sin tros oppfatninger deler de gavmildt med andre, samtidig som de fortsetter å respektere enhver sjels samvittighetsfrihet og aldri påtvinger andre sine egne normer. Og skjønt de ikke ville foregi å ha oppdaget alle svarene, er de tydelige på hva de har lært, og på hva de ennå trenger å lære. Deres bestrebelser skrider frem til den skiftende rytmen mellom handling

og refleksjon, uten å la seg avskrekke av tilbakeslag. På steder der veksten i antall bidrar til å bygge samfunn av denne art, er Sakens evne til å forvandle folks sosiale tilværelse så vel som deres indre liv i ferd med å bli stadig tydeligere. Oppriktig etterstrebelse av planens hovedmål vil etter vår overbevisning gjøre at det vokser frem mange, mange slike samfunn.

Områdets bevegelse

- 6.5 Et større uttrykk for troens samfunnsbyggende kraft krever først og fremst enda lengre fremskritt i prosessen med inntreden i skarer i enhver del av verden. De hovedsakelig åndelige foretagender å skulle spre lyset fra Bahá'u'lláhs åpenbaring stadig videre og å la troens røtter strekke seg stadig dypere inn i samfunnets jordbunn, har målbare resultater: tallet på områder der et vekstprogram er igangsatt, og graden av intensitet som hvert av dem har nådd. Middelet til rask fremgang for begge målestokkers vedkommende foreligger nå. Målet som Det største navns samfunn må strebe etter å oppfylle i løpet av den inneværende serien av globale planer, er å opprette intensive vekstprogrammer i alle områder i verden. Dette formidable mål innebærer at aktiviteten må bli bredere og mer intens i en skala som man aldri før har vært vitne til. Mot dette målet må det i løpet av Niårsplanen oppnås rask fremgang.
- 6.6 Som et foreløpig skritt ber vi om at dere hjelper nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd til å avgjøre hvorvidt deres systemer for å dele deres territorier inn i områder ville dra fordel av eventuelle justeringer. Som dere vet, så definerer et område et landområde der planens aktiviteter kan stimuleres på en håndterlig og bærekraftig måte. I løpet av de siste tjueen år er det lært mye om en områdestørrelse som er «håndterbar» i ulike sammenhenger og i ulike deler av verden. I noen land har man allerede begynt å vurdere tillempninger, foranlediget

av virkningene av vekst. I mange tilfeller vil denne omvurderingen ikke føre til noen endring, men i noen vil det resultere i at et område blir delt eller redusert i størrelse, og av og til kan et område bli større. Landområder som er tynt befolket på grunn av det naturlige terrenget, kan bli utelukket fra områdeplanen. Eventuelle troende bosatt på slike steder vil selvsagt ta i bruk så mange elementer av rammeverket for handling som lar seg anvende på deres forhold.

Områdets bevegelse langs en utviklingslinje vil forbli grunnmodell- 6.7
 len for samfunnets utvidelse og befestelse. Grunntrekkene i den utviklingsvei som bør følges, og i særdeleshet første, andre og tredje milepæl som markerer fremgang langs veien, er allerede velkjente for vennene fra våre tidligere budskap og fra deres egen erfaring, og vi kjenner ikke noe behov for å gjenta det vi tidligere har uttalt. Ved Ettårsplanens utgang ser vi for oss at vekstprogrammer vil være i gang i over 6000 områder, at milepæl nummer to vil være passert på nesten 5000 av disse, og at på 1300 av disse vil de troende ha kommet videre. Disse antallene må stige betraktelig i løpet av de kommende ni år. Så snart eventuelle justeringer i områdesystemet i hvert land er brakt på det rene, ber vi dere arbeide sammen med nasjonale og regionale råd for å anslå tallet på områder der fremgangen kunne bringes forbi henholdsvis første, andre og tredje milepæl i løpet av planen. Man bør huske at dette bare er ment å skulle være velinformerte anslag. De kan senere bli finjustert etter behov og trenger ingen lengre utarbeidelse. Som sådanne bes resultatene av disse vurderingene bli oversendt Bahá'í verdenssenter ved naw-rúz. Ved riḍván vil vi da være i stand til å legge frem bahá'í-verdenens kollektive ambisjoner for Niårsplanen.

Vi er oss bevisst at det er noen regioner og land der troen forblir på et 6.8
 tidlig punkt i utviklingen, og det er et presserende behov for å sikre at også disse stedene drar nytte av det bahá'í-verdenen har lært om å gjøre vekstprosessen raskere. Én viktig lærdom som er blitt klar, er den veldige verdien det er for en region med et område der den tredje

milepælen er passert. Når vennene i en gitt region engang har utviklet det omfang av kapasiteter som en slik prosess innebærer, og middelet til å spre innsikter og dele erfaring om samfunnsbyggende bestrebelser er på plass, da blir en hurtig fartsøkning mulig i arbeidet med å utvide og befeste omliggende områder. Med dette i tankene er det bydende nødvendig at vekstprosessen når dette intensitetsnivået i minst ett område i hvert land og hver region i løpet av Niårsplanen. Dette utgjør ett av planens hovedmål, og det vil kreve konsentrert innsats av mang en hengiven sjel. Det internasjonale undervisningssenter er rede til å arbeide sammen med dere for å iverksette flere strategier for å avstedkomme dette. Fremst blant disse vil være utplasseringen av pionerteam, internasjonale og fra hjemmefronten, som er fortrolige med rammeverket for handling og er rede til å vie betydelige mengder tid og energi til å tjene Saken gjennom flere år. Dere vil ha behov for å innskjerpe overfor nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd at det haster med å oppmuntre troende som, i fotsporene etter så mange av fortidens heroiske sjeler, kan reise seg for å sikre at troens lys skinner klart i ethvert territorium. Vi ser særlig på land, regioner og områder der det er oppsamlet styrke og erfaring for å gi opphav til en strøm av pionerer til steder som trenger hjelp, og også sørge for støtte med andre midler. Denne strømmen av støtte er enda en måte der samarbeidets og den gjensidige bistands ånd, som er så viktig for fremgang, kommer til uttrykk i systematisk handling.

- 6.9 Prestasjonene i den forrige serien av planer – og da særlig i siste Femårsplan – kunne ikke ha funnet sted uten en veldig fremgang i undervisningsarbeidet. En viktig dimensjon av dette arbeidet er kapasiteten til å delta i samtaler om åndelige emner, en kapasitet som ble undersøkt nærmere i vårt budskap til deres konferanse i 2015, der vi beskrev hvordan den utvikles ved å delta på instituttkurs og ved å vinne praktisk erfaring. Det er klart at aktivitetsmønsteret som utfoldes på grasrota, åpner for et mangfold av situasjoner der mottagelige

sjeler – noen ganger hele familier eller grupper av personer med samme alder eller bakgrunn – kan ta del i meningsfylte samtaler som vekker interessen for troens visjon og Bahá'u'lláhs person. Over tid begynner mange slike sjeler å kjenne seg tilknyttet bahá'í-samfunnet, særlig etter hvert som de tror seg til å delta i samfunnslivet gjennom tjeneste. Samfunnet ønsker selvsagt velkommen enhver grad av forbindelse som en person ville like å holde, stor eller liten. Å anerkjenne Bahá'u'lláh som en gudsmanifestasjon og godta de privilegier og det ansvar som alene er forbundet med medlemskap i bahá'í-samfunnet, er likevel et enestående øyeblikk i en persons åndelige utvikling og skiller seg helt tydelig fra å delta regelmessig i bahá'í-aktiviteter eller å uttrykke støtte til bahá'í-prinsipper. Erfaring har vist at miljøet som skapes av samfunnsbyggende bestrebelser på et sted, gjør at enhver som ønsker det, settes i stand til å ta dette skrittet forholdsvis lett. Overalt der disse bestrebelser er i gang, er det viktig for vennene å forbli oppmerksomme på at troens dører er vidåpne, og å oppmuntre dem som står på terskelen. Og i strøk der slike bestrebelser har vært veletablert i noen tid, oppdager mange troende at et pulserende aktivitetsmønster i vekst på en naturlig måte kan lede til at familier, vennegrupper og tilmed klynger av husholdninger er rede til å slutte seg til Saken. For i rom der en mulig tilslutning til samfunnet kan bli diskutert åpent og inkluderende mellom dem som har en felles følelse av kollektiv identitet, kan sjeler lettere kjenne seg oppmuntret til å ta dette steget sammen. Bahá'í-institusjoner, særlig lokale åndelige råd, må innta en holdning som er åpen for slike utviklinger, og sikre at eventuelle hindringer fjernes.

Vi ber dere og deres hjelpere om å bistå de troende, uansett hvor de bor, om periodisk å reflektere over effektive måter å undervise om troen på i deres omgivelser, og om å oppildne hjertene til en lidenskap for undervisning som vil tiltrekke det guddommelige rikes bekræftelser. Sjeler som er blitt gitt troens velsignelse, har et naturlig ønske om å dele denne gaven gjennom samtaler med 6.10

slektninger, venner, medelever og medarbeidere, og med dem de ennå ikke har møtt, idet de på hvert sted og i hvert øyeblikk søker et hørende øre. Forskjellige omgivelser og omstendigheter innbyr til forskjellige tilnærminger, og vennene bør være engasjert i en vedvarende prosess hvor de lærer hva som er mest effektivt på det sted der de befinner seg.

Å lære av de mest fremskredne områdene

- 6.11 For seks år siden beskrev vi for dere hva som kjennetegner et område der vennene har passert den tredje milepælen langs vekstlinjen. Å ha kommet så langt innebærer at det foregår intens aktivitet i særskilte nabolag eller landsbyer, men også samlet innsats gjort av de troende i alminnelighet bosatt rundt omkring i området – med andre ord: en tiltagende følelse av at alle deltar i det samfunnsbyggende arbeid. Dette betyr i praksis at det mobiliseres et betraktelig antall bahá'íer som på en kreativ og intelligent måte anvender planens rammeverk for handling på sine egne omstendigheter, uansett hvor i området de bor. Det medfører at familier og enkelttroende arbeider sammen og tar en bevisst beslutning om å betrakte seg selv som tilhørende en kjerne som øker i omfang. Slike vennegrupper går i gang med å utvide kretsen for deltagelse i sine aktiviteter ved å ta i bruk nettverkene som de tilhører – nettverk skapt gjennom et arbeids- eller studiested, en lokal skole eller et sosialt samlingspunkt av et annet slag – og ved å ledsage andre som reiser seg for å tjene ved deres side. Disse bestrebelsene er uhyre fortjenstfulle. Selv når et område inneholder et antall blomstrende sentre for intens aktivitet, kunne anstrengelser gjort rundt om i resten av området likevel utgjøre en stor del av all den aktivitet som foregår. I denne forbindelse påskjønner vi de skritt som i noen områder tas for systematisk å nå ut til en bestemt befolkning som har vist seg mottagelig for troen, men som er spredt i området. Dette kan ses som en spesialisert form for samfunnsbygging, en

som fortsatt er svært løfterik. Etter hvert som deltagelsen øker i alle former av arbeidet innenfor planen, gir det seg mange anledninger til at vennene lærer av hverandres erfaring og hos hverandre oppildner gleden ved å undervise.

Arbeidet som igangsettes i mottagelige nabolag og landsbyer, har selvsagt vært gjenstand for fokusert oppmerksomhet i de senere år. Etter hvert som beboerne på slike steder begynner å delta i bahá'í-aktiviteter i store antall, blir det behov for å vie koordinering mer oppmerksomhet for å håndtere de mer kompliserte forhold som følger av sakens natur. Innenfor hvert senter for intens aktivitet dukker det frem samarbeidsarrangementer mellom familiegrupper som organiserer samfunnsbyggende aktiviteter seg imellom, med sikte på å utvide omfanget av slike aktiviteter til mange nærliggende husholdninger. Et uformelt nettverk av venner sørger for at igangværende bestrebelser får oppmuntring og støtte. På slike steder tilpasser dagliglivets karakter seg fremveksten av en kultur der tilbedelse og tjeneste er yndede aktiviteter der mange mennesker deltar samtidig. Stadig oftere foregår det oppløftende og godt forberedte sammenkomster – i noen tilfeller utvidet til leirer eller festivaler – og ved slike anledninger har sang og musikk en fremtredende plass. I sin helhet fremstår utøvende kunst, som fra begynnelsen av er en så integrert del av et samfunns utvikling, i slike sammenhenger som et viktig middel for å skape glede, styrke enhetens bånd, spre kunnskap og befeste forståelse, så vel som å gjøre det øvrige samfunns medlemmer kjent med Sakens prinsipper. Og naturligvis forblir fokus skarpt rettet mot å være utadskuede: å finne måter for stadig å dele fruktene av et frodig handlingsmønster med sjeler som ennå ikke kjenner til troen.

Midt i alt dette har vi lagt merke til et bestemt oppmuntrende fenomen, og tidlige glimt av dette beskrev vi i vårt budskap til deres konferanse i 2015 som å representere en ny front. Selv om det å lære hvordan man tar imot store antall er et kjennetegn ved ethvert område

som har passert den tredje milepælen, så begynner vennenes fokus nødvendigvis å bli bredere etter hvert som de nærmer seg et punkt der en betydelig andel av befolkningen innenfor et bestemt landområde tar del i samfunnsbyggende aktiviteter. Dette kunne stemme for bare et bestemt strøk i et område eller for flere slike strøk, eller for en eneste landsby. Andre deler av området kunne kanskje ikke oppleve den samme virkeligheten. Men hos vennene som arbeider på grasrota på slike steder, dreier tankene seg stadig mer om fremgang og velbefinnende for enhver som bor i nærområdet. Bahá'í-institusjoner føler sitt ansvar sterkere for den åndelige oppdragelsen av en hel generasjon barn og juniorungdom, og av dem kunne de fleste eller tilmed alle allerede være med på samfunnsaktiviteter. Lokale åndelige råd styrker sine forbindelser med myndigheter og lokale ledere, inngår til og med formelt samarbeid, og økende oppmerksomhet vies mangfoldiggjøringen av de initiativer innen sosial handling som fremkommer fra grupper av juniorungdom, ungdommer, kvinner, familier eller andre som reagerer på behovene rundt seg. Selve nivået og mangfoldet av aktiviteter gjør det nødvendig at hjelperådsmedlemmer utpeker mange assistenter for å betjene en eneste landsby eller et nabolag. Hver assistent kunne følge en eller flere handlingslinjer, tilby råd og støtte etter behov og øke fremdriften for igangværende prosesser.

- 6.14 På steder der planens aktiviteter er blitt utbredt i denne grad, har innbyggerne nå en betydelig økt kapasitet til å ta hånd om kursen for sin egen utvikling, og troens institusjoner og organer der har nå en bredere visjon av sine forpliktelser. I disse forpliktelsene inngår det selvsagt å ha på plass robuste systemer for hele tiden å bygge kapasitet og støtte dem som tar initiativ. Men samfunnets fremgang avhenger i større grad enn før av at lokale institusjoner og organer er seg bevisst de sosiale krefter som virker i miljøet, og handler for å bevare samfunnets mange bestrebelser hele og ubeskårne. I mellomtiden foregår det en dyptgripende forandring i bahá'í-samfunnets forhold til det omgivende samfunn. Som representert ved sine formelle forvaltningsstruk-

turer og uformelle samarbeidsarrangementer er bahá'í-samfunnet i seg selv blitt en høyst synlig aktør i det omgivende samfunn, rede til å påta seg viktig ansvar og intensivere en bred, kollektiv prosess med læring om åndelig og materiell fremgang. Samtidig som det omgivende samfunn adopterer mange aspekter ved bahá'í-samfunnets liv og suger inn dets forenende ånd, lar den dermed skapte dynamikk ulike grupper komme sammen i en kombinert bevegelse inspirert av Bahá'u'lláhs visjon om menneskehetens enhet. Per i dag er antallet beskjedent på de steder der et bahá'í-mønster for samfunnslivet er blitt så utbredt, men det øker. Her er man vitne til en frigjøring av troens samfunnsbyggende kraft ulikt noe som tidligere er sett.

At bahá'í-aktivitet gjør seg gjeldende i denne skala, er naturligvis ikke 6.15
noe man har utsikt til overalt. Det er nødvendig å innse forskjellen som utgjøres av forholdene i et område eller i deler av det, og av det som kjennetegner et folk – det vil si: av omstendighetenes virkelighet. Følgelig vil troens samfunnsbyggende kraft komme til uttrykk på varierende måter i ulike omgivelser. Men uansett i hvilken utstrekning bahá'í samfunnsliv favner dem som bor i et bestemt landområde – til og med uansett hvor intenst et vekstprogram i et område er, eller hvor intenst aktivitetsnivået i et nabolag eller i en landsby er – så er det på hvert sted i bunn og grunn samme utfordring som møter vennene som tjener på grasrota. De må være i stand til å lese sin egen virkelighet og spørre: I lys av de foreliggende muligheter og behov, hva ville være passende mål å etterstrebe i den kommende syklusen eller i den kommende serien av sykluser? Dere og deres hjelpere er ideelt plassert for å stille dette spørsmålet og for å sikre at man finner frem til egnede strategier. Mye kan læres av vennenes erfaring i lignende områder, for et samfunn som befinner seg et steg videre langs samme sti, kan tilby verdifulle innsikter om det neste mål som skal etterstrebtes. Når vennene grunner over hva som befinner seg foran dem, vil de lett se at det for hvert samfunn finnes et mål å nå, og at det for hvert mål finnes en vei som fører frem til det. Om vi skuer

fremover langs denne veien, kunne vi ikke da skimte Bahá'u'lláh selv, med tøylene for menneskehetens anliggender i den ene hånd og den andre vinkende alle til seg – «skynd dere, skynd dere»?

Å bidra til sosial forvandling

- 6.16 Bahá'u'lláhs åpenbaring dreier seg om å forvandle både menneskehetens indre liv og dens sosiale miljø. Et brev skrevet av Shoghi Effendi beskriver hvordan det sosiale miljø sørger for «atmosfæren» der sjeler kan «vokse åndelig og fullt ut gjenspeile Guds lys» som skinner gjennom åpenbaringen. Et klart tegn på at Sakens samfunnsbyggende kraft frigjøres i et område, er at det av en voksende gruppe blant dets beboere gjøres bestrebelse – inspirert av troens lære – på å bidra til å forbedre den åndelige karakteren og de sosiale forhold i det omgivende samfunn som de tilhører. Bahá'íenes bidrag utmerker seg ved sitt fokus på å bygge kapasitet til å tjene. Det er en tilnæringsmåte basert på tiltro til en befolknings evne til å bli foregangsmenn for sin egen utvikling.
- 6.17 Etter hvert som det samfunnsbyggende arbeid i et område blir mer intenst, blir vennene der uunngåelig mer bevisste på sosiale, økonomiske eller kulturelle barrierer som hemmer folks åndelige og materielle fremgang. Barn og ungdom som mangler støtte i sin undervisning; jenter som utsettes for press på grunn av tradisjonelle skikker med tidlig ekteskap; familier som trenger hjelp for å finne frem i ukjente systemer for helsetjeneste; en landsby som sliter fordi en grunnleggende nødvendighet mangler; eller langvarige fordommer som skyldes nedarvet fiendskap mellom ulike grupper: Når et bahá'í-samfunn gjennom sin innsats på feltet for utvidelse og befestelse kommer i kontakt med disse og mange andre situasjoner, vil det bli trukket til å reagere på slike realiteter etter hva dets omstendigheter tillater. Ved refleksjon over slike situasjoner blir det innlysende at

innenfor områder er utvidelse og befestelse, sosial handling og bidrag til rådende diskurser dimensjoner av en eneste, forenet, utadskuede innsats som gjennomføres på grasrota i samfunnet. Alle disse bestrebelser gjøres i samsvar med et felles rammeverk for handling, og dette fører fremfor alt annet til at det generelle aktivitetsmønsteret tilføres sammenheng.

De første ansatser til sosial handling på grasrota begynner å ses i et område etter hvert som tilgjengeligheten på menneskelige ressurser øker og kapasitet til et bredere omfang av oppgaver utvikles. Landsbyer har vist seg å være en spesielt fruktbar jordbunn som initiativer til sosial handling har dukket frem fra og blitt videreført på. Men også i urbane omgivelser har det lyktes venner bosatt der å gjennomføre aktiviteter og prosjekter avpasset det sosiale miljøet, til tider ved å arbeide sammen med lokale skoler, sivile samfunnsorganer eller tilmed statlige organer. Sosial handling gjennomføres på en rekke viktige felter, blant dem miljø, jordbruk, helsestell, kunst og i særdeleshet undervisning. I løpet av Niårspanen, og særlig etter hvert som studiet av spesifikke instituttkurs stimulerer til større aktivitet på dette feltet, venter vi å se en økning i formelle og uformelle bestrebelser på å fremme et folks sosiale og økonomiske utvikling. Noen av disse samfunnsbaserte initiativer vil kreve grunnleggende administrative strukturer for å holde sin virksomhet gående. Der forholdene er gunstige, vil lokale åndelige råd ha behov for å bli oppmuntret til å lære hvordan de best pleier nye, uerfarne initiativer og fostrer bestrebelser som virker lovende. I noen tilfeller vil behovene knyttet til et bestemt innsatsfelt berettige at det opprettes en bahá'í-inspirert organisasjon, og vi ser for oss at det dukker opp flere slike organisasjoner i løpet av kommende plan. Nasjonale åndelige råd vil for sin del måtte finne måter for å holde seg godt informert om hva som læres på grasrota i sine samfunn, og analysere den erfaring som høstes. Dette vil på noen steder kreve at det skapes en instans viet oppfølging av sosial handling. Når vi ser ut over bahá'í-verdenen, gleder det oss å se hvilken støtkraft

som allerede er frembrakt på dette innsatsfeltet ved oppmuntring og støtte fra bahá'í-samfunnets internasjonale utviklingsorganisasjon.

- 6.19 Nært forbundet med kapasiteten til å delta i sosial handling er en kapasitet til å bidra til det omgivende samfunns diskurser. I sin kjerne er dette helt enkelt en kapasitet til å delta i en samtale om en sak som påvirker livet for folk, og til å tilby et perspektiv basert på bahá'í prinsipper og erfaring. Slik sett er det en ferdighet som mange bahá'ier har anledning til å praktisere nesten daglig, for eksempel i sine studier eller yrker, og som blir kultivert gjennom deltagelse i instituttkurs. I sitt mer formelle uttrykk er den sentral for arbeidet ved Bahá'í International Community og nasjonale avdelinger for samfunnskontakt. Men i forbindelse med frigjøringen av troens samfunnsbyggende kraft på grasrota, er det en kapasitet som blir mer etterspurt etter hvert som tettere tilknytning til en befolkning, avstedkommet gjennom arbeidet for utvidelse og befestelse, fører til økt bevissthet om et landområdes fremherskende sosiale problemer så vel som om dets folks ambisjoner om å overvinne dem. Når antall deltagere i samfunnsbyggende aktiviteter øker, så øker også behovet for at bahá'í-samfunnet som et enhetlig organ presenterer sitt veloverveide perspektiv på hindringene for sosial fremgang og på spørsmål som tynger tanker og sinnelag hos dem som det samhandler med. Dette har bestemte konsekvenser for lokale åndelige råd. På steder der planens aktiviteter er utbredt i noen grad, begynner rådet å bli videre betraktet som en kilde til moralsk innsikt. I tidens løp blir bestrebelsene på å bidra til sosiale diskurser mer systematiske, og bahá'ier blir dyktigere til å hjelpe dem rundt seg til å delta konstruktivt i en diskurs og finne frem til enighet. Det søkes anledninger til å dele troens perspektiver med samfunnsledere og myndighetspersoner, og det skapes rom der representanter for ulike grupper og interesser kan bli hjulpet til å nå et felles synspunkt gjennom rådslagning. Vi er tilfredse med de skritt som allerede er tatt for å lære hvordan innsikter fra Bahá'u'lláhs åpenbaring og fra bahá'í-samfunns erfaring kan komme til anvendelse overfor pres-

serende sosiale spørsmål på det lokale plan. I løpet av Niårsplanen vil det sikkert bli lært mye mer i denne henseende.

Vi ønsker å understreke at historisk og nå har sosial handling og bestrebelser på å delta i samfunnets rådende diskurser dukket opp ikke bare i sammenheng med vekst, men også som et resultat av at enkelt-bahá'ier bestreber seg på å bidra til samfunnets fremgang på måter som er tilgjengelige for dem. Som en personlig reaksjon på Bahá'u'lláhs appell om å arbeide for verdens forbedring, har troende på ulike måter valgt visse yrker og søkt anledninger til å støtte likesinnede grupper og organisasjoner. Både store og små prosjekter er blitt igangsatt som en reaksjon på en rekke sosiale problemer. Tallrike bahá'i-inspirerte organisasjoner er blitt opprettet av grupper av individer for å arbeide mot mange ulike mål, og spesielle organer er blitt grunnlagt for å vie en bestemt diskurs oppmerksomhet. Alle disse bestrebelser har uansett skala dratt fordel av å kunne nyttiggjøre seg de prinsipper og innsikter som veileder aktivitetene som skjer på grasrota i det globale bahá'i-samfunn, og de har også dratt fordel av lokale og nasjonale åndelige råds kloke råd. Vi fryder oss over å se disse ulike, harmoniske trosuttrykk fra Den velsignede skjønnhets tilhengere som svar på trengslene i en forvirret og såre opprørt verden. 6.20

Pedagogisk innsats og opplæringsinstituttet

Pedagogikkens betydning for en bahá'i-oppfatning av åndelig og sosial forvandling kan neppe overvurderes. «Tenk for eksempel på åpenbaringen av Guds navn, oppdrageren», uttaler Bahá'u'lláh. «Se hvordan bevisene på en slik åpenbaring er tydelige i alle ting, hvordan forbedringen av alle vesener avhenger av den.» Betydningen av oppdragelse i arbeidet med samfunnsbygging er umiskjennelig, og på feltet for sosial handling forblir det pedagogiske tilbudet bahá'iers signaturbidrag i de fleste deler av verden. Fremst blant de strukturer 6.21

og organer som er skapt av bahá'í-verdenen for å tilby undervisning, er selvsagt opplæringsinstituttet. Nettverket av nasjonale og regionale opplæringsinstitutter som drives med slik dyktighet rundt om på kloden, er virkelig blant de mest utsøkte frukter av den tidlige serien av globale planer. Bygging av kapasitet til å tjene innenfor samfunn ved å sette stadig økende antall individer i stand til å dra nytte av instituttprosessen vil forbli et sentralt trekk ved den nåværende serien av planer. Kapasiteten for samfunnsutvikling som allerede er fremkommet, representert av hundretusener av individer som er i stand til å tjene som veiledere, inspiratorer eller barneklasselærere, er en ressurs av historisk betydning.

- 6.22 Da vi først innførte ideen om opplæringsinstituttet, var det i sammenheng med behovet for å skaffe menneskelige ressurser til å påta seg oppgavene med utvidelse og befestelse. På dette tidspunkt, når en ny serie av planer nettopp er begynt, inviterer vi dere til å utvide synsfeltet. I økende grad forbereder instituttkurs Guds venner på å delta stadig dypere i det bredere samfunns liv. Det gir dem den kunnskap, de innsikter og de ferdigheter som setter dem i stand til å bidra – ikke bare til prosessen med å utvikle sitt eget samfunn, men til fremgangen for det større samfunn. Instituttet er kort sagt et robust virkemiddel som troens samfunnsbyggende kraft kan finne utløsning gjennom. Selv om oppgaven med å utvikle innholdsrelevant materiell til støtte for dette formålet er et langsiktig foretagende, sikter eksisterende materiell allerede mot å bygge kapasitet til et bredt spekter av initiativer. Enn videre tilbyr de en sømløs, sammenhengende undervisningserfaring fra femårsalderen opp til juniorungdommens alder og videre inn i voksen alder, og de tjener som et direkte motstykke til det mønster av aktiviteter som utfolder seg på grasrota. Angående dette har det gitt oss glede å se de rike innsikter som vennene i ulike deler av verden, i et mangfold av sosiale og kulturelle sammenhenger, frembringer om aspekter ved utviklingen av samfunn. Dersom disse innsikter, og de som fortsatt vil fremkomme, skal være til bredere

nytte for bahá'í-samfunn, vil det være behov for å utvide systemer for å utarbeide og forbedre undervisningsmateriell. Med dette i tankene vil vi snart presentere fremgangsmåten som vil veilede dette arbeidet gjennom de kommende år.

Med hensyn til å høyne institutters evne til å gjennomføre hvert av de tre trinnene i den pedagogiske prosessen, er vi glade over å se at det vies stadig mer oppmerksomhet til å øke kvaliteten av selve undervisningserfaringen, i tillegg til å utvide systemet for å utføre den. Et kritisk behov er å gjøre det mulig for alle instituttarbeidets bidragsytere å øke sin forståelse progressivt av undervisningens innhold: dens mål, struktur, pedagogiske prinsipper, metodikk, sentrale begreper og innbyrdes forbindelser. Mange opplæringsinstitutters styre er i denne henseende blitt støttet av samarbeidsgruppene beskrevet i vårt budskap til deres konferanse i 2015. Enkelte steder har separate team også begynt å fokusere på henholdsvis barneklasser, juniorungdomsgrupper og studiesirkler idet de finner frem til faktorer som bidrar til å gjøre dem effektive, og finner måter for å bistå vennene innenfor hver tjenestevei til å høyne sin egen kapasitet ytterligere. Hjelperådsmedlemmene i en region og deres assistenter er ofte de første til å besørge at det som læres, når et bredere antall venner på tvers av tilgrensende områder og innenfor sentre for intens aktivitet. Personer med dyp erfaring fra å fremme instituttprosesser tjener som ressurspersoner, og de har vist seg å være dyktige til å hjelpe institutter på et tidligere utviklingspunkt til å komme videre. Ikke desto mindre er det vanligvis rådgivere som sikrer at hvert institutt blir fortrolig med de mange vesentlige innsikter som høstes av dets søsterorganer i naboland og -regioner. Rådgivere har ordnet det slik at institutter organiseres i grupper av varierende størrelse så de mest erfarne institutters lærdommer kan bli delt videre, i økende grad gjennom formelle seminarer. Alle disse arrangementer vil ha behov for å bli styrket i løpet av neste plan. Der hvor et sted er virksomt for å spre det som læres om programmet for åndelig styrking av juniorungdom,

har samarbeid mellom læringsstedet og tilknyttede institutter allerede vist seg å være ytterst fruktbart, og det bør intensiveres. Deres innsats mot et felles mål og deres delte ønske om å se områder gå fremover skaper ideelle forhold for at samarbeidets og den gjensidige bistands ånd kan blomstre. Det er nå samlet omfattende kunnskap om faktorer som bidrar til å gjøre instituttprosessen effektiv. For å organisere det som er lært og gjøre det tilgjengelig for dere, ser vi hen til Det internasjonale undervisningscenter.

- 6.24 Det vi har beskrevet i det foregående, er et pedagogisk system i en tilstand av konstant forbedring. Dette krever at mange personer støtter den videre utviklingen av det. Det krever også at institutter og bahá'í-institusjoner mer generelt planlegger fremover og sikrer at personer som har utviklet anelig kapasitet i støtten av samfunnets pedagogiske innsats, er i stand til å fortsette sin tjeneste, og at de, når deres livsforhold endres, fortsetter sitt engasjement i instituttets arbeid på andre betydningsfulle måter. Enhver tilhenger av Bahá'u'lláh verdsetter instituttprosessens effektivitet og vil derfor ønske å bidra til dens fremgang på en eller annen måte; ikke minst vil bahá'í-ungdommen det. Institutter vet godt at for dem er det et hellig ansvar å frigjøre det potensial som unge mennesker besitter. Vi ber nå om at bahá'í-ungdom betrakter instituttets fremtidige utvikling i dette selvsamme lys. Vi forventer å se at en bred bevegelse av ungdom setter standarden, i spissen for en samfunnsomfattende innsats gjennom ni år for å føre instituttet til et høyere funksjonsnivå. De bør gripe enhver anledning – på sine skoler og universiteter og i rom viet arbeid, familie eller sosial samhandling – for å oppmuntre flere og flere sjeler til å dra nytte av instituttets programmer. Noen ungdommer vil være i stand til å vie en tjenesteperiode – kanskje tilmed suksessive år – til å sørge for undervisning, særlig til dem som er yngre enn dem selv. For mange vil støtte til instituttets aktiviteter være en alltid tilstedeværende dimensjon i livet gjennom deres egen utdanning og mens de søker seg et utkomme fra sitt kall i livet i denne verden. Men ikke for

noen bør det være noe mindre enn et kjært engasjement.

I mange deler av verden har en naturlig følge av individers og familiers deltagelse i instituttprosessen vært en økt bevissthet om betydningen av undervisning i alle dens former. Venner som tjener som lærere for barn, er svært interessert i den brede utviklingen i undervisningen for dem de underviser, mens venner som tjener som veiledere og inspiratorer, er naturlig opptatt av i hvilken utstrekning de som snart blir eller er i ferd med å bli voksne – jenter som gutter – kan ha adgang til og dra nytte av undervisning av mange slag, ikke begrenset til de kurs som tilbys av instituttet selv. De kan for eksempel oppmuntre unge mennesker til å se på lærlingeplasser eller universitetsstudier. Vi er blitt slått av hvordan store antall deltagere i instituttprosessen i mange samfunn gradvis har omformet dette aspektet av kulturen i en befolkning. Troens institusjoner vil måtte ta ansvar for å sikre at siden bevisstheten på denne måten blir høynet, vil de edle ambisjoner som oppstår hos unge mennesker som et resultat – ambisjoner om å tilegne seg utdanning og opplæring som vil la dem tilby sitt samfunn et livstid av meningsfylt tjeneste – kunne bli oppfylt. Den langsiktige utviklingen av et samfunn fra generasjon til generasjon, og i siste instans av en nasjon, avhenger i stor grad av innsatsen som gjøres for å investere i dem som vil påta seg ansvar for kollektiv sosial fremgang. 6.25

Denne utforskningen av undervisningens sentrale rolle for et samfunn basert på bahá'í-prinsipper ville være ufullstendig uten en ytterligere bemerkning. Shoghi Effendi har lagt stor vekt på betydningen av å anstrenge seg med «vedvarende bestrebelse» for å oppnå «en mer fyllestgjørende forståelse av innebyrden av Bahá'u'lláhs overveldende åpenbaring». Opplæringsinstituttet har ingen parallell som et instrument for systematisk å eksponere ubegrensede antall sjeler for åpenbaringens livgivende vann og Guds ords uuttømmelige mening. Men vennenes bestrebelse på å øke sin forståelse av troen og dens læresetninger er selvsagt ikke begrenset til deltagelse 6.26

i instituttprosessen. Faktisk er én sterk indikator på et institutts effektivitet den tørst det kultiverer i dem som befatter seg med dets materiell, etter å fortsette å studere Bahá'u'lláhs Sak – individuelt, men også kollektivt, det være seg i formelle rom skapt av institusjoner eller i mer uformelle omgivelser. Utenom studiet av åpenbaringen selv er lærens implikasjoner av stor betydning for utallige felter for menneskers innsats. Å delta i seminarene tilbudt av Institutt for studier i global velferd er et bemerkelsesverdig eksempel på en form for undervisning som lar unge troende bli bedre kjent med et bahá'í-perspektiv på spørsmål som er relevante for menneskehetens fremgang. Ettersom åpenbaringsens oseaan er så uhyre stort, vil det være opplagt at å utforske dets dybder er en livslang beskjeftigelse for enhver sjel som vil betre tjenestens vei.

- 6.27 Etter hvert som troens bidrag til samfunnets fremgang i forskjellige deler av verden blir mer synlig, vil bahá'í-samfunnet i økende grad bli bedt om å utrede de prinsipper den hevder og å vise at de er anvendelige på de spørsmål som menneskeheten står overfor. Jo mer et samfunns intellektuelle liv blomstrer og trives, desto større blir dets kapasitet til å besvare denne appellen. Det vil være opp til Bahá'u'lláhs tilhengere å yte den intellektuelle strengt og tankens klarhet i ideenes verden som tilsvarer deres forpliktelse overfor åndelig og materiell fremgang i gjerningenes verden.

Å tilveiebringe administrativ kapasitet på alle nivåer

- 6.28 Et brev skrevet på vegne av Beskytteren for åtti år siden beskrev bahá'í-administrasjonen som «den første utforming av det som i fremtiden vil komme til å bli samfunnets sosiale liv og lover». I dag, ved begynnelsen av formingstidens annet århundre, har bahá'í-administrasjonens form utviklet seg betraktelig, og dens fortsatte utvikling vil være avgjørende for å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft.

På grasrota er troens administrasjon selvsagt forbundet med utviklingen av lokale åndelige råd. Disse blivende Rettferdighetens Hus blir av Shoghi Effendi beskrevet som «bahá'í-samfunnets hovedmuskler, så vel som det endelige grunnlag for dets administrative struktur», og betydningen av å danne dem blir sterkt understreket av ham. I 1995 ba vi om å få gjeninnført praksisen som krevde at alle lokale råd, inkludert de nydannede, skulle velges på første dag i ridván fremfor noen annen tid på året. Denne utviklingen var forbundet med det faktum at skjønt troende utenfra en lokalitet kunne bistå ved valgprosessen, så er det på stedets bahá'íer at hovedansvaret hviler for å velge ethvert råd og holde dets virksomheter gående. Mye avhenger av at de er rede til å forestå administrativ aktivitet. I de senere år har man sett hvordan en bahá'í-identitet gradvis kan bli sterkere i et landområde etter hvert som et handlingsmønster basert på læren blir opprettet blant enkeltmennesker og familier bosatt der. Et samfunn vil dermed ofte ha nådd et visst kapasitetsnivå i forhold til samfunnsbyggende bestrebelser ved den tid da det blir mulig å danne et lokalt åndelig råd. Når dette punktet nærmer seg – og det bør ikke utsettes utilbørlig – må det gjøres anstrengelser for å pleie en forståelse for de formelle aspekter ved samfunnslivet i forbindelse med bahá'í administrasjon. Det lokale råd som dukker frem i et slikt miljø, vil sannsynligvis være godt kjent med sitt ansvar for å oppmuntre og styrke de aktiviteter som bidrar til å holde et pulserende samfunn ved like. Det vil imidlertid også ha behov for å tilegne seg dyktighet i håndteringen av et bredt omfang av annet ansvar, og støtten gitt til dette av deres hjelpere og deres assistenter vil være av vesentlig betydning. I vårt budskap til deres 2010-konferanse beskrev vi utviklingsveien for et slikt råd, og vi viste til forskjellige dimensjoner av dets virkemåte som ville kreve oppmerksomhet, blant annet dets evne til å forvalte og utvikle et lokalt fond, og med tiden å støtte initiativer til sosial handling og å samhandle med organer innen lokal styring og det sivile samfunn. Fordelene som tilfaller et samfunn som betjenes av et slikt råd, er det ikke nødvendig å nevne i detalj.

- 6.30 I deres samhandling med nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd ber vi om at dere vier oppmerksomhet til opprettelsen av lokale åndelige råd og styrkingen av disses virksomhet, særlig i landområder der dette aspektet ved vekst kan ha blitt mindre vektlagt. Vi forventer at dette vil bidra til en rask stigning i tallet på lokale råd som dannes år for år. I noen land vil deres rådslagninger måtte inkludere en vurdering av hvorvidt de eksisterende ordninger for å definere grensene for hver lokalitet er tilstrekkelige i landlige områder.
- 6.31 En tungtveiende innsikt som er kommet frem, er at graden av den anerkjennelse et lokalt råds stilling og lederskap får i et samfunn, er knyttet til hvor dypt de troende verdsetter valgprosessens hellighet og sin plikt til å delta i den, i en atmosfære fullstendig fri for påvirkning eller verdslige holdninger til makt. Etter hvert som bevisstheten økes i et samfunn om de åndelige prinsipper som bahá'í valg hviler på, dannes det et nytt begrep om hva det betyr for noen å bli kalt til å tjene på en institusjon, og forståelsen vokser av hvordan individet, samfunnet og det lokale råd og dets organer forholder seg til hverandre. Der det er gjort systematisk innsats for å stimulere samtaler i et samfunn om dannelsen av det lokale råd og om dets formål, og for å holde disse samtaler gående år etter år, vil det valgte organs styrke og samfunnslivets dynamikk forsterke hverandre.
- 6.32 Denne gjensidige virkningen har vært særlig merkbar i løpet av de to siste år på steder hvor vi har godkjent innføringen av en tottrinns valgprosess for et lokalt åndelig råd, en tilnærming som sporer sin opprinnelse tilbake til anvisninger gitt av 'Abdu'l-Bahá til det åndelige råd for Tìhrán. Valget av tjueto lokale råd, spredt over åtte land, er i løpet av denne perioden allerede begynt å foregå på denne måten. Det ligner i mange henseender valget av et nasjonalt åndelig råd, med inndeling av en lokalitet i enheter som det velges en eller flere delegater fra, som igjen velger medlemmene av det lokale råd. Etter hvert som antall bahá'í'ier bosatt på et sted blir stort og samfunnets

evne til å håndtere komplekse oppgaver øker, blir begrunnelsen tilsvarende sterkere for å innføre en tottrinns valgprosess. I samsvar med dette venter vi at vi i kommende plan kommer til å godkjenne at denne måten å velge et lokalt råd på tas i bruk på mange flere steder der forholdene gjør at tiden er inne til et slikt skritt, både i bymessige og landlige strøk.

Et lokalt åndelig råd bevarer en sterk interesse for å lære hvordan det best fremmer det samfunnsbyggende arbeid innenfor sitt myndighetsområde, og derfor rådfører det seg regelmessig med venner som har med koordineringen av bestrebelser i området å gjøre. Utviklingen av eventuelle sentre med intens aktivitet på stedet følges tett av rådet, særlig ved at det tilbyr støtte til de team av troende som har fremstått der og stimulerer vekstprosessen. Jo mer den intensiverte aktiviteten krever organisatoriske ordninger på stedets nivå eller i deler av det – som for eksempel å arrangere kampanjer med hjemmebesøk, å ledsage familier som holder andaktsmøter, eller å oppmuntre dem til å danne grupper for å arbeide sammen – desto mer fremtredende blir rollen som det lokale råd kan påta seg i denne henseende. På steder der store antall ønskes velkommen inn i bahá'í-aktivitetenes favn, og der rådets arbeid og dets mangfoldige forpliktelser blir mer komplekse, kommer rådet noen ganger frem til at dets sekretær trenger å bli støttet av et kontor med personale, og til sist blir behovet for et passende lokalt ḥazíratu'l-quds mer presserende. 6.33

Etter hvert som lokale råd begynner å påta seg en større og større del av ansvaret for å pleie utviklingen av samfunnet, må institusjoner på regionalt og nasjonalt nivå bli mer systematiske i sin innsats for å støtte dem. Det har gledet oss å se at dette behovet ivaretas på metodiske måter, for eksempel av nasjonale råd og regionale råd som kaller sammen til periodiske møter med lokale råds sekretærer og andre tillitsvervhavere for å rådslå om videreføringen av spesifikke handlingslinjer. 6.34

- 6.35 Der et regionalt råd har utviklet en høynet kapasitet innen administrasjon, inkludert en evne til å sørge for støtte av passende art til mange områder på en gang, har dette bidratt til raskere fremgang for hele regionen. Vårt budskap til deres 2015-konferanse påpekte at i mindre land, der det ikke er behov for å opprette regionale råd, ville det på nasjonalt nivå måtte fremkomme en formell struktur som ville bli pålagt å hjelpe områder til videre fremgang. Vi ber om at dere, i land der dette ennå ikke har skjedd, rådfører dere med nasjonale råd om de skritt som kan tas for å utpeke denne formelle strukturen, nemlig en nasjonal vekstkomité med tre, fem eller sju medlemmer. Det nasjonale råd vil trenge å gi dette organet det nødvendige handlingsrom for å fostre områders bevegelse, med bruk av relevante innsikter fra det som i denne henseende er lært om regionale råd. Dets ansvar kan blant annet være å utpeke områdeundervisningskomiteer og oppmuntre dem i deres planer, å ordne med utplassering av hjemmefrontpionerer, å støtte undervisningsprosjekter og spre kjernelitteratur. Komiteen vil ha nytte av å samarbeide tett med opplæringsinstituttet, som selv er et organ for det nasjonale råd, med hjelperådsmedlemmene som betjener landet, og det vil også være i stand til å kommunisere direkte med den relevante rådgiver. Selv om et nasjonalt råd naturligvis vil ønske å være løpende kjent med komiteens arbeid og gi den veiledning, støtte og oppmuntring, så bør opprettelsen av et organ som beskjeftiger seg helt med å fremme veksten, sette et råd i stand til å vie andre viktige saker større oppmerksomhet. I land der regionale råd ikke er blitt opprettet, men til sist kunne bli det, bør en nasjonal vekstkomité også bli utpekt ved denne tid.
- 6.36 Samtidig som de åndelige energier bølger, utløst av den besluttsomme gjennomføringen av planen, møter de motstand fra de motkrefter som holder menneskeheten tilbake fra å oppnå full modenhet. Overfor slike krefter er det nødvendig å bevare og styrke livskraften i de ulike handlingslinjer som følges på det lokale plan. Dette kritiske ansvaret er spesielt relevant for medlemmene av de to hjelperådene som av

sine tallrike, krevende plikter holdes tett forbundet til forhold på grasrota og er våkne overfor enhver ting som kunne påvirke ånden i samfunnet. På tvers av ulike kulturer og sosiale omgivelser må de hjelpe vennene til å møte utfordringer av forskjellige slag: å hjelpe tidligere fiendtligsinnede grupper til å finne enhet gjennom å strebe mot et felles mål; å lære seg å legge til side nedarvede skikker og holdninger som hører til menneskehetens ungdomsperiode, og å overvinne alle slags fordommer; å vokte seg for enhver tendens til å betrakte saker kynisk eller med et feilsøkende øye, og isteden bevare en ivrig og konstruktiv holdning; å omsette kvinners og menns likeverd i praksis; å kaste av seg treghet og apati ved å vise individuelt initiativ; å sette ens støtte til planer for kollektiv handling foran ens egen følelesmessige preferanse; å ta i bruk kraften i moderne teknologier uten å gi etter for deres potensielt svekkende virkninger; å verdsette sødmen ved å undervise om troen og gleden ved å tjene menneskeheten fremfor verdslige interesser; å forkaste forbruksideologiens opiat; å vende seg bort fra materialistiske ideologier og de syn på verden som de aggressivt fremmer, og å feste blikket på Guds lovers og prinsippers klare fyrtårn. Disse og mange andre i tillegg utgjør et formidabelt knippe av ansvar som de trofastes skare må utføre idet de styrer sin kurs gjennom det som sikkert vil være omtumlede år i menneskehetens liv. Deres hjelpere, som har opptrådt så rosverdig for å fremme prosessen med inntreden i skarer, må kunne mestre alle slike utfordringer uansett når og hvor de oppstår. Måtte de ved sitt gode eksemplens kraft og sine gode råds klarhet hjelpe vennene til å vokse i tro, forvisning og engasjement til et liv i tjeneste og ledsage dem mens de bygger samfunn som er fredens fristeder, steder der en plaget og konfliktskadet menneskehet kan finne ly.

Gjennom den siste serien av planer har samfunnets evne til å forbli 6.37
fokuset på troens mest presserende behov avtegnet seg som ett av dets viktigste sterke punkter. Denne fokuseringsevnen må imidlertid innpasse mange handlingslinjer, som alle må gå fremover uten

å konkurrere med hverandre. Dette krever et utvidet synsfelt, en nyansert forståelse av sameksisterende imperativer, økt fleksibilitet og høyner samarbeid mellom institusjoner. Vi er oss bevisst at troens ressurser er begrenset, og individer opplever at det stilles mange krav til deres tid. Men samtidig som planen utfolder seg på et gitt sted og rekken av tjenestevillige vokser, vil de ulike aspekter ved et rikt og pulserende bahá'í samfunnsliv gå taktfast fremover, og troens samfunnsbyggende kraft vil skinne.

Et historisk oppdrag

- 6.38 Vi håper at vi på disse sider har gjort det klart for dere at bahá'í-samfunnets nåværende kapasitet, kombinert med den disiplin det har oppnådd ved å holde fast ved et sammenhengende rammeverk for handling, har gjort det rede til en omfattende, streng gjennomprøving av alle sine ressurser, åndelige så vel som materielle. Planen som snart vil ta til – det første større foretagende i en hellig tjuvfemårig satsing, som i omfang og betydning berører generasjoner – vil stille krav til den enkelte troende, til samfunnet og til institusjonene, som minner om det som Beskytteren krevde av bahá'í-verdenen ved Tiårskors-togets begynnelse. Dersom det ved den allmektige Guds nåde skulle lykkes vennene å nå de heltemotets høyder som de nå kalles til, vil historien ganske visst hylle deres handlinger i ord og vendinger som ikke er mindre glødende enn dem hvormed den hedrer de strålende gjerninger som pryder annalene for formingstidens første århundre.
- 6.39 Vi har stor tillit til at dere og nasjonale åndelige råd i alle de bestrebelsler som gjøres for å gjøre vennene kjent med dette kollektive foretagendes natur, sikrer at historieperspektivet forblir fullt synlig. Dagens sivilisasjon er, med all sin materielle kyndighet, funnet å være mangelfull, og dommen er utstedt av Den ypperste penn: «Vet dere ikke at vi har rullet sammen det som folket var i besittelse av, og har foldet ut en

ny orden i dets sted?» Å opprette en guddommelig sivilisasjon er, med Beskytterens ord, «bahá'í-troens fremste oppgave». Den skal bli bygget på de mest grunnleggende egenskaper, de som verden har stort behov for: enhet, troverdighet, gjensidig støtte, samarbeid, kameratskapsånd, uselviskhet, forpliktelse mot sannheten, ansvarsfølelse, lærelyst, et altomfavnende hjertes kjærlighet.

Hvor vi lengter etter å se menneskeheten opplyst av kjærligheten til sin Herre! Hvor vi lengter etter å høre hans pris fra enhver tunge! Siden dere vet hvor glødende vårt ønske er, så kjenner dere dermed vår følelse idet vi legger hodet på den helligste terskel og bønnfaller Bahá'u'lláh om å gjøre dere og alle som skatter hans kostelige tro, til stadig mer fullkomne kanaler for hans usigelige nåde. 6.40

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

7

1. JANUAR 2022

TIL ALLE NASJONALE ÅNDELIGE RÅD

Inderlig elskede venner!

I tjuufemårsperioden som endte ved ridván 2021, hadde opplærings- 7.1
instituttene innsats for å hjelpe vennene til å øke deres tjenestekapa-
sitet en sentral rolle i fremgangen. Ved begynnelsen av den siste serien
av globale planer ba vi om at det skulle vies systematisk oppmerksom-
het til å utvikle måter å opplære store antall troende på. Instituttene
sto da overfor oppgaven med å utarbeide sitt eget materiell eller å velge
fra det som umiddelbart var tilgjengelig. Instituttene fant det stort
sett utfordrende å utvikle nytt materiell, men de som valgte å benytte
kursene utarbeidet av Ruhi-instituttet, var i stand til å gjøre rask
fremgang. Som uttalt i vårt budskap til dere den 28. desember 2005
bestemte vi derfor at Ruhi-instituttets bøker, som hadde bevist at de
virket, vil utgjøre hovedsekvensen av instituttkurs overalt, i det minste
for resten av denne serien av planer. Den utstrakte bruken av disse
kursene så vel som av leksene og tekstene for åndelig undervisning
av barn og juniorungdom påskyndet fremgangen for instituttproses-
sen over hele kloden. Siden bahá'í-verdenen nå har gått i gang med
en nye serie av planer, har vi igjen vurdert materiellspørsmålet for
opplæringsinstitutter og ønsker å formidle våre konklusjoner.

- 7.2 For bahá'í-samfunns bestrebelser forblir kunnskapen og innsiktene, de åndelige egenskaper og holdninger, ferdigheter og evner til å tjene som behandles i Ruhi-instituttets kurs, av vesentlig betydning. Dette materiellet vil derfor fortsatt være et fremtredende trekk ved alle opplæringsinstitutters bestrebelser i løpet av denne nye serien av globale planer. Vi er kjent med at Ruhi-instituttet i løpet av Niårsplanen vil søke å fullføre utarbeidelsen av alt det materiell det har skissert for bruk i barneklasser, juniorungdomsgrupper og studiesirkler, og av revideringen av publiserte utgaver i lys av hva erfaringen tilsier. Men utover det som instituttet allerede har skissert, forventes det ikke å utvikle nytt materiell til bruk over hele verden.
- 7.3 I vårt budskap av 30. desember 2021 til konferansen for de kontinentale rådgivernemnder fremhevet vi hvor tilfredse vi har vært med å se det rike tilfang av kunnskap og innsikter som vennene ved sitt arbeid i ulike sosiale og kulturelle omgivelser frembringer om aspekter ved den samfunnsbyggende prosessen. Vennene blir også stadig dyktigere til å fastslå vekstrelaterte behov som på en naturlig måte avtegner seg fra innsats på grasrota. Disse utviklinger har betydning for systemene for å utarbeide og forbedre undervisningsmaterieell. Vi har således trukket den slutning at det vil være gunstig å vie mer oppmerksomhet til å utvide kapasiteten til å utarbeide undervisningsmaterieell, særlig når det gjelder supplerende materieell og grenkurs.
- 7.4 Da vi i vårt budskap av 12. desember 2011 til dere tok opp spørsmålet om materieell for undervisning av barn og juniorungdom, påpekte vi at utenom materiellet i kjernen av hvert av disse programmene pleide lærere og inspiratorer, ofte i samråd med instituttkoordinatoren på områdenivå, å bringe på det rene om det ville være behov for tilleggselementer for å forsterke undervisningsprosessen. I mange deler av verden er det gjort imponerende fremskritt i tilbudet av åndelig undervisning til store antall barn og juniorungdom, nært forbundet med en økende kapasitet hos undervisere og inspiratorer til å supplere

gjennomgangen av leksjonene og tekstene med passende elementer, basert på deres særlige omstendigheter. I denne henseende er det verd å merke seg elementer knyttet til kunstnerisk aktivitet og tjenesteprosjekter. Ikke desto mindre, når man i et helt land eller en hel region har kjent behovet for å supplere studiet av et bestemt tema, har noen institutter selv utviklet eller tatt i bruk tilleggsmateriell og sørget for å spre det videre. Disse tilleggene har for det meste vært enkle elementer som sanger eller fortellinger. En lignende erfaring utfolder seg i forhold til hovedsekvensen av kurs, selv om tilleggsmaterialet innført av noen institutter i denne forbindelse – som inkluderer samlinger av sitater fra bahá'í-skriftene om spesifikke emner og casestudier av relevant erfaring – pleier å være av en mer kompleks natur.

For at en pulserende prosess med åndelig undervisning i økende 7.5
antall områder skal blomstre, vil det av institutter kreve en velutviklet evne til å føre tilsyn med den passende innføringen av supplerende elementer. Instituttene må i dette være like opptatt av å styrke den pedagogiske prosessen som å bevare den hel og ubeskåret. De vil derfor behøve å ha i tankene de ulike advarsler vi fremsatte i vårt budskap av 12. desember 2011. De må selvsagt også vokte seg for å overvelde vennene med ulike tilleggselementer som ved selve sitt volum utilsiktet kunne forringe den virksomme anvendelsen av hovedmaterialet.

Fremvekstmåten for grenkurs må forstås i sammenheng med dyna- 7.6
mikken i land og regioner der den samfunnsbyggende prosessen går sterkt fremover. Etter hvert som mange flere venner vier seg til å fremme de ulike aktiviteter som studiet av instituttkurs gir opphav til, tar tydelige læringsområder forbundet med hver av disse aktivitetene form i en befolknings liv. Noen av disse læringsområdene, som de som har med kollektiv tilbedelse, fordypning og undervisning å gjøre, blir støttet av områdeundervisningskomiteer, mens andre forbundet med

den åndelige undervisningen av barn, juniorungdom, ungdom og voksne fostres av opplæringsinstituttene. Tilleggsområder for læring støttet av andre organer finner også gradvis sin plass etter hvert som flere og flere mennesker studerer instituttsekvensens høyere kurs. Etter hvert som bestrebelsene innenfor hvert av disse områdene blir støttet av økende antall venner, vinnes det nye innsikter som utmerker seg ved at de oppstår fra systematisk innsats som gjøres i en bestemt sosial eller kulturell sammenheng. Det er en økende forståelse for hvilke andre begreper, tilnærminger, evner og holdninger som er helt nødvendige for å gi fremgang for et aspekt av den samfunnsbyggende prosessen. Disse blir samtaletemaer i periodiske samlinger som holdes for å rådslå og reflektere om den erfaringen som er høstet. Ved siden av de initiativer som enkeltpersoner eller institusjoner eller organer kan ta for å svare på disse behov, kan instituttet beslutte å fremme bruken av tilleggsmateriell som beskrevet ovenfor. Det som blir lært, nedfelles i tidens løp av troens institusjoner og organer i ulike dokumenter, beretninger og casestudier som i sin helhet utgjør en erfaring som er i ferd med å utfolde seg. Når et anselig omfang av kunnskap samles, blir det mulig å systematisere dette ytterligere ved å utvikle et grenkurs.

- 7.7 Vi har tidligere sammenlignet hovedsekvensen med stammen på et tre som støtter andre kurs som forgrener seg ut fra den, der hver gren tar for seg et særlig handlingsområde. Utarbeidelsen av slike grenkurs vil nødvendigvis foregå over tid gjennom et mønster markert av handling og refleksjon der begrepsdannelse og aktivitet ute i felten går hånd i hånd. Det stilles adskillige krav til opplæringsinstitutter som gir seg i kast med denne oppgaven. De vil ha behov for en dyp forståelse av innholdet i instituttets hovedsekvens og de pedagogiske prinsipper som inngår, må kunne foreta en klar analyse av erfaringen som fremkommer på grasrota etter hvert som aktivitetene går fremover, samarbeide med team av venner viet fremgang for spesifikke aspekter av den samfunnsbyggende prosessen, fungere i læringsmodus og

dra inn i sitt arbeid personer med evner som kreves for å utarbeide materiell. Når grenkurset først er kommet på plass, vil det hjelpe vennene som fremmer den aktuelle aktiviteten, til å styrke sin kapasitet ytterligere, og det vil bidra til å utvide den tilknyttede læringsprosessen i befolkningens liv. Kurset vil også tjene som et forråds-kammer for oppsamlingen av kunnskap og som et middel til å spre den.

Å utvikle materiell av denne art er en komplisert øvelse, og det er 7.8 selvfølgelig ikke et mål at hvert opplæringsinstitutt utvikler sine egne grenkurs. Opplæringsinstitutter vil i samråd med det nasjonale åndelige råd og rådgiverne avgjøre når det passer å utvikle eller innføre slikt ekstra undervisningsmateriell. Mange institutter vil ganske enkelt velge grenkurs passende for egne behov blant dem som er skapt av andre institutter og har vist seg å være effektive. Bortsett fra grenkurs ventes det at institutter i fremtiden vil utarbeide eller ta i bruk andre kurstyper, som kan bli innarbeidet i hovedsekvensen på en eller annen måte eller tilbys separat. Dette vil naturligvis kreve at instituttene tilegner seg enda større kapasitet. Til tross for de vidtrek-kende virkningene av instituttens bestrebelser forventes de likevel ikke å ta for seg alle undervisningsbehov i bahá'í-samfunnet. Innenfor forskjellige befolkninger vil vekst i stor skala føre til ny pedagogisk innsats for å ta hånd om andre påtrengende behov.

Vi er forvisset om at etter hvert som vennene i alle regioner arbeider 7.9 for å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft, så vil de kommende år se en betydningsfull videre utvidelse av opplæringsinstitutters kapasitet til å sørge for åndelig undervisning til større antall og til å frembringe, anvende og spre kunnskap. Som en del av Det inter-nasjonale undervisningssenters mandat – å overvåke prosessen med utvikling av menneskelige ressurser – har vi bedt det følge nøye med på frembringelsen av kapasitet til å utarbeide undervisningsmateriell. Det vil opprette mekanismer for å støtte instituttene og for å sikre en behørig spredning av det som læres.

- 7.10 I de hellige gravmæler vil vi bønnfalle Den velsignede skjønnhet om at virksomhetene hos opplæringsinstituttene, disse troens vitale organer, alltid kan få motta hans usvikelige velsignelser og bekræftelser.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

8

3. JANUAR 2022

TIL HJELPERÅDSMEDLEMMER OVER HELE VERDEN

Inderlig elskede venner!

På denne dag, da vi med så stor forventning hadde sett frem til å ønske dere alle velkommen til Det hellige land til en felles konferanse med medlemmene av de kontinentale rådgivnemndene, kjenner vi oss beveget til å skrive til dere og gi uttrykk for vår sorg over at denne etterlengtede sammenkomsten på grunn av forholdene i verden ikke kunne finne sted. De følelser vi hadde håpet å uttrykke personlig overfor dere, må nå formidles fra det fjerne. Men avstand minsker ikke styrken i den kjærlighet vi nærer til hver og en av dere. 8.1

Det er på dagen ett hundre år siden den første offentlige opplesningen av 'Abdu'l-Bahás testament fant sted. I dette dyrebare dokument fremla han forpliktelsene for Guds Saks hender, som hjelperådene for utbredelse og beskyttelse opprinnelig ble skapt for å støtte. 'Abdu'l-Bahá kalte Sakens hender til «å spre de guddommelige dufter, å oppbygge menneskenes sjeler, å fremme lærdom, å forbedre karakteren hos alle mennesker og til alle tider og under alle forhold å være helliggjort og løsrevet fra alle jordiske ting». Å lese disse ordene på denne tid fører våre tanker hen på den tjeneste som hver av dere gjør rundt 8.2

om i bahá'í-verdenen. Det verdensomspennende bahá'í-samfunn står virkelig i stor takknemlighetsgjeld til hele rådgiverinstitusjonen, inkludert alle dem som har tjent som kontinentale rådgivere, hjelpe- rådsmedlemmer og assistenter i tidligere år. Uten en slik hengiven tjeneste fra så mange kunne de eventyrlige fremskritt gjort i de senere tiår, som er tydelige i verden i dag, ikke ha skjedd. Og et uunnværlig bidrag til denne fremgangen har vært veiledningen og oppmuntringen gitt av Det internasjonale undervisningssenter – en våken og skarp- sindig institusjon, og aldeles utrettelig.

- 8.3 Dere har nå hatt anledning til å gjøre dere kjent med bestemmelsene i Niårsplanen og til å tenke over hva den innebærer. Som det vil fremgå, er omfanget øket for de felter som de troende bes om å betjene innenfor sine områder, og da for å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft i stadig større monn. I samsvar med dette er omfanget også øket for saker som dere må vie omhyggelig oppmerksomhet. Deres bestrebelser har en vesentlig rolle i arbeidet med å utvikle kapasitet til å bidra til bahá'í-samfunnets ulike innsatsområder, og deres bestrebelser er like vesentlige for å hjelpe vennene til å vise sin ervervede kapasitet i handling. Når dere skjøtter begge disse behov, og når dere mer generelt ivaretar deres ansvar for undervisning og for karakterens forbedring, stoler dere selvsagt ganske mye på instituttprosessens effektivitet. Helt siden opprettelsen har instituttet vært et helt nødvendig instrument for deres arbeid, og like nødvendig har også deres energiske støtte for dets utvikling vært. Det gir oss derfor stor glede å se den uttalte, ivrige samarbeidsånd som preger deres forhold til alle dem som er ansvarlige for å koordinere instituttets bestrebelser.
- 8.4 Dere har uten tvil lest den beskrivelsen som vi fremla i vårt budskap til rådgiverne for et par dager siden, av hvordan dere må hjelpe vennene til å finne et egnet reaksjon på hver av de mange utfordringer de møter i sin gjennomføring av planen. I så henseende kjenner vi oss sikre på at dere er dere bevisst at uansett hvor gunstig innflytelsen av deres råd er,

så vil innflytelsen av deres eksempel være enda større. En bemerkelsesverdig styrke ved deres kontor er at det forbinder de troende med bahá'í-administrasjonens ulike nivåer og styrker samarbeidsånden som knytter dem sammen. Dere har en viktig plikt til å hjelpe med å høyne bevisstheten om bahá'í-administrasjonens siktemål og til å yte bistand ved opprettelsen av nye lokale åndelige råd og til deres riktige måte å fungere på. Dere holder vennene i forbindelse med de planer og prosjekter som bahá'í-institusjoner driver på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Og endelig styrker dere forbindelsen mellom vennene og Det Universelle Rettferdighetens Hus ved å oppmuntre til og lede studiet av budskap etter hvert som de kommer. De troende ser hen til dere for å få en sunn forståelse av planen og etter et modig eksempel på hvordan dens bestemmelser kan gjennomføres, særlig i undervisningen om troen. At dere er svært fortrolige med hvordan omstendighetene virkelig er i ulike områder, sammen med at dere har en grundig forståelse av hva som kreves for at Saken skal gå fremover, gir dere et ideelt utgangspunkt for å komme med gjennomtenkte, kreative og betimelige bidrag til rådslagninger om hvordan man frigjør troens samfunnsbyggende kraft i enhver sammenheng.

I tillegg til det foregående ønsker vi å henlede oppmerksomheten på deres spesielle rolle i å oppmuntre ungdommen. Så mange ungdommer som nå vinner seire for Saken, ble inspirert av et hjelperådsmedlem eller en assistent som med sin entusiastiske støtte og sitt hengivne sinnelag lærte dem å sette sin lit til kraften i guddommelige bekreftelser og modig tre inn på tjenestens arena. Deres forpliktelser strekker seg enda videre, til å fremme undervisning av barn og juniorungdom, til å oppmuntre de unge og til å styrke et familielivsmønster som vil frembringe generasjon etter generasjon av innviede sjeler, trofaste tilhengere av Bahá'u'lláh som har valgt å forbedre verden heller enn å fremme personlige interesser. De ungdommer som i Niårsplanens avsluttende år vil gjøre tjenestegjerninger for å sikre at den til sist lykkes, er i mange tilfeller de barn som i dag har behov for å bli pleiet

i sin kjærlighet til Den velsignede skjønnhet og i sin forståelse av hans livskall.

- 8.6 Elskede venner, vær i deres bønnestunder forvisset om at alle deres bønnfallelser overfor Bahá'u'lláh blir ledsaget av våre egne inntrengende bønner på deres vegne i de hellige gravmæler. Måtte deres bevegelse og deres stillstand bli ledet av hans viljes milde vinder, og måtte han skjenke dere den varige gave å bli satt i stand til å tjene ham i samsvar med hans ønske.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

9

4. JANUAR 2022

TIL VERDENS BAHÁ'ÍER

Inderlig elskede venner!

Vi befinner oss i dette øyeblikk sammen med de kontinentale rådgivere 9.1 – storparten av dem til stede i Det hellige land, mens noen deltar på avstand fordi de ikke kunne reise – og avslutningen nærmer seg for den sjette og siste dagen av deres konferanse, med fokus på den kommende Niårsplan. Det finnes så mye som kunne bli delt med dere om ånden i denne konferansen, slik den er sett hos deltagerne. De er rike på opplevd erfaring og har vært øyenvitner til kapasitetsøkningen i bahá'í-verdenen, og de er fylt av tiltro til hva dere videre kan prestere. Vi kunne ikke ha ønsket oss en bedre, mer innsiktsfull forståelse av hva som kreves i neste plan enn det som fremkom i disse hengivne sjelers rådslagninger. Men dette er selvsagt bare begynnelsen. Når rådgiverne vender tilbake til landene i de fem verdensdeler, vil de ha med seg alt de har tatt inn, til dere og til dem som tjener sammen med dere. De og deres hjelpere vil være ved deres side mens dere forbereder dere på dette veldige kollektive foretagende – særlig ved at dere deltar i den bølgen av konferanser som snart vil feie over kloden, der Bahá'u'lláhs allmenne appell om å arbeide for verdens forbedring vil anspore til dåd dem som er samlet og ønsker det beste for menneskeheten.

- 9.2 Et sammentreff av omstendigheter i verden som helhet og innenfor troen har gjort dette til et ladet øyeblikk. De globale utfordringene som menneskeheten nå står overfor, er en alvorlig prøve på dens vilje til å legge kortsiktig egeninteresse til side og forsone seg med denne nakne åndelige og moralske realitet: det finnes bare én, innbyrdes forbundet menneskefamilie, og den deler ett dyrebart hjemland. I denne samme stund er Bahá'u'lláhs tilhengere i ferd med igjen å undersøke mulighetene foran seg til å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft. Denne planen vil sette på prøve deres utholdenhet, deres viljestyrke og styrken i deres kjærlighet til dem som bor ved deres side. På hvert sted vil de hjelpe til for å pleie samfunn med felles formål som erkjenner enhetens kraft til å helbrede, til å heve seg. Innenfor disse samfunn kan enhver sjel finne et fristed, og i vennenes mange bestrebelse viet tilbedelse og lovprisning, opplæring, sosial forvandling, utviklingen av samfunn – i alle disse kan enhver sjel finne rom til å vokse og til å tjene. Vi blir rørt av 'Abdu'l-Bahás løfte: «De små skal gjøres store, og de kraftløse skal gis styrke. De som er i sine spede år, skal bli rikets barn, og de som har fart vill, skal bli ledet til sitt himmelske hjem.»
- 9.3 Da Bahá'u'lláh sendte ut sine gode nyheter, var tallet så lavt på de hengivne troende som kunne bære hans budskap til menneskeheten. Lovet være Gud, i dag er vennenes hengivenhet uforminset, og deres antall har økt. Måtte deres hjerter bli styrket ved kraften i hans ord, og måtte de ved enhver anledning og i ethvert rom skinne med lyset av himmelens strålende glans. Slik vil bønner være på våre tunger og håpet være i våre bryst når vi i dag trer inn i Den velsignede skjønnhets gravmæle sammen med rådgiverne for å bønnfalle på deres vegne.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]

